SPÓŁDZIELCA

ORGAN DLA SPÓŁDZIELNI W GEN. GUBERNATORSTWIE

Prenumerata kwartalna zł 7.50 plus opłata za dostawę wzgl. za przesyłkę pocztową. Ukazuje się 10 i 25 każdego miesiąca. W wypadku wyższej siły czy innych wpływów wydawnictwo nie ma obowiązku dawać odszkodowania. Warunki ogłoszeń: wiersz 1 mm wysoki i 21 mm szeroki 60 gr. Pismo podstawowe Nonpareille, szpalta tekstowa 1 mm wys. i 80 szerok. zł 8.80. Zniżone ceny ogłoszeń według Cennika Nr. 1. Adres: Wydawnictwo Rolnicze, Krakau, Glatzer Str. 48. Telefon Nr. 116-79 i 116-80. Redakcja: 132-84 i 132-85.

Nr 15 | **10 sierpnia 1943 r.** | **Rok III**

RZĄD GENERALNEGO GUBERNATORSTWA
Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa

Kraków, dnia 12 czerwca 1942 r.

ZARZĄDZENIE

Na podstawie § 4 rozporządzenia w sprawie wyżywienia i rolnictwa w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23. XI. 1939 r. — zarządzono:

Dla uproszczenia aparatu zbiorczo-rozdzielczego w dziedzinie wyżywienia i rolnictwa zostaną spółdzielnie spożywców „Społem" wcielone w organizację spółdzielni rolniczych.

Wszystkie w zespole „Społem" zrzeszone spółdzielnie zamienione zostaną na Powiatowe — Rejonowe i Powszechne spółdzielnie Rolniczo-Handlowe, albo też zostaną wchłonięte w istniejące już tego rodzaju spółdzielnie.

Wyjęte tu są spółdzielnie „Społem" w wielkich miastach, a to w Krakowie, Warszawie, Lublinie i Częstochowie.

Nie dotyczy to zarządzenia Centrali Handlowej „Społem" w Krakowie wraz z jej delegaturami Okręgowymi i jej Oddziałami powiatowymi.

Centrala Handlowa „Społem", jako Hurtownia dla artykułów użytkowych, winna w przyszłości wraz ze swymi delegaturami okręgowymi i oddziałami powiatowymi — obdzielać równomiernie wszystkie spółdzielnie.

Przepisy potrzebne do wykonania niniejszego zarządzenia wyda Komisarz Państwowej Rady Spółdzielczej, wymagają one jednak każdorazowej mojej aprobaty.

Powyższe zarządzenie nie odnosi się do Dystryktu Galicja.

(pieczątka)

m. p. ***Naumann***

Dalsza droga

Na marginesie nowej fazy organizacyjnej spółdzielni rolniczych

W niniejszym numerze „Spółdzielcy“ podajemy, w dosłownym brzmieniu, całokształ zarządzeń władz nadzorczych odnośnie aktualnej organizacji Spółdzielni rolniczych. Nowa ta faza organizacyjna zmierza do organicznego związania wszystkich czynnych spółdzielni rolniczo-handlowych i spółdzielni „Społem“ w jeden blok spółdzielni rolniczych, o jednolitej strukturze organizacyjnej i finansowej.

Celem całej tej akcji jest uczynienie spółdzielni zdolnymi do spełnienia tych zadań, które bieżąca chwila na nie nakłada.

Pierwsze przez nas przytoczone zarządzenie daje wyraźne ramy organizacyjne dla dotychczasowych spółdzielni „Społem“.

Postanawia to zarządzenie zmianę wszystkich wiejskich spółdzielni spożywców na powszechne spółdzielnie rolniczo-handlowe, — względnie fuzję kilku takich spółdzielni na jednym terenie w jedną — lub też połączenie z istniejącą spółdzielnią rejonową lub powiatową. Wyjęte są z tego zarządzenia spółdzielnie „Społem“ w miastach Kraków, Warszawa, Lublin i Radom.

Pozostaje też nadal Centrala Handlowa „Społem“ wraz z jej delegaturami okręgowymi i oddziałami powiatowymi. Centrala Handlowa „Społem“ będzie w przyszłości służyć jako Hurtownia artykułów użytkowych, dla równomiernego obdzielania wszystkich spółdzielni nowo-powstającego bloku spółdzielni rolniczych.

Praktyczne wykonanie tej reorganizacji umożliwiają dwa następne zarządzenia, odnoszące się do „ograniczeń spółdzielni“ i do „łączenia spółdzielni“.

Te ograniczenia są już w samym tytule charakteryzowane jako uwarunkowane stosunkami wojennymi, — tracąc swą moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 1945 r.

W przeciwstawieniu do dotychczasowej praktyki, z chwilą wejścia w życie powyższego zarządzenia zawiesza się w zasadzie odbywanie walnych zgromadzeń członków.

To podstawowe zarządzenie pociąga za sobą przekazanie uprawnień przysługujących walnemu zgromadzeniu Radzie Nadzorczej.

Wobec członków Rady Nadzorczej przejmuje uprawnienia Walnego Zgromadzenia Komisarz Państwowej Rady Spółdzielczej.

Jest on przede wszystkim uprawniony do powołania i odwołania członków Rady Nadzorczej. Okres urzędowania członków Rady Nadzorczej przedłuża się aż do dokonania nowego wyboru na następnym zgromadzeniu członków spółdzielni.

Komisarz Państwowej Rady Spółdzielczej może dalej w poszczególnym wypadku, lub grupami zabronić ogłoszenia bilansów. W odniesieniu do spółdzielni kredytowych należy tu uzyskać zgodę Urzędu Nadzoru Bankowego.

Przejęcie przez Radę Nadzorczą uprawnień Walnego Zgromadzenia ograniczone jest zastrzeżeniem, że takie uchwały, które dawniej uzależnione były od oznaczonej większości Zgromadzenia członków lub od przestrzegania innych formalnych przepisów — wymagają zatwierdzenia K.P.R.S. Wreszcie może Komisarz P.R.S. przekazać powzięte uchwały w sprawie udzielenia absolutorium Radzie Nadzorczej następnemu Zgromadzeniu członków. Powyższe zarządzenia, jak widać, mają na celu zracjonalizowanie warunków pracy w spółdzielniach.

Przez nie otwartą zostaje droga do stworzenia nowej racjonalnej, na zdrowych zasadach opartej sieci spółdzielni. Została taka już od dłuższego czasu szczegółowo przygotowana i opracowana przez Komisarzy Okręgowych Związków w Krakowie, w Warszawie, Lublinie i Radomiu. Czynnymi pozostaną tylko te placówki, które ta sieć przewiduje. Reszta ulega połączeniu z istniejącymi już na miejscu spółdzielniami rolniczo-handlowymi, wzgl. zostaną one reorganizowane przez nadanie im nowego statutu.

Statut ten wnosi kilka zasadniczych zmian w dotychczasowy układ stosunków, zmieniając przede wszystkim firmę spółdzielni na „Powszechną Spółdzielnię Rolniczo-Handlową“. Poza tym — gdy dotychczas zajmowały się spółdzielnie „Społem“ wyłącznie sprzedażą artykułów pierwszej potrzeby — obecnie, w myśl nowego statutu, zajmować się one będą nie tylko sprzedażą, ale również skupem rolniczym.

Następne, przez nas przedrukowane w tłumaczeniu, zarządzenie Komisarza Państw. Rady Spółdzielczej ustala podwyższenie obecnie zbyt niskiego udziału członków do wysokości przynajmniej zł. 100.—. Zatem — będzie na wsi najniższą komórką bloku spółdzielni rolniczych Powszechna Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa.

Współdziałać ona będzie z nadrzędną jej spółdzielnią rejonową lub powiatową, co do których nie są w statutach przewidziane zasadnicze zmiany. Od spółdzielni rejonowej, względnie powiatowej otrzymuje Powszechna Spółdzielnia towar, wzgl. wykonuje zlecenia w zakresie skupu.

Wszystkie te Spółdzielnie współpracują z Centralnym Urzędem Rolniczym (Landwirtschaftliche Zentralstelle), oraz z Centralą Handlową „Społem“, która obecnie obdzielać winna równomiernie wszystkie spółdzielnie bloku spółdzielni rolniczych.

Swoje powiązanie znajdują wszystkie powyższe organizacje w jednym Związku Rewizyjnym, który na terenie Generalnego Gubernatorstwa, nie wyłączając Dystryktu Galicja, działa poprzez Okręgowe Związki w Krakowie, Warszawie, Lublinie, Radomiu i Lwowie.

Powyższy plan organizacyjny uzupełnia następujący plan finansowy: Na dzień 31. III. 1943 obliczono wszystkich członków nowego bloku na ilość około milion dwustu tysięcy.

By nie liczyć członków podwójnie, przyjmuje się w planie finansowym jeden milion sto tysięcy udziałowców.

Ustalając jeden udział w wysokości przynajmniej zł 100.—, przewidziane jest zebranie kapitału udziałowego w wysokości około 110 000 000.— zł. W szczególności przypada na powszechne spółdzielnie rolniczo-handlowe, przy 350 000 członków, około 35 000 000 zł — na spółdzielnie rejonowe, przy 330 000 członków około 33 milionów złotych, — zaś na spółdzielnie powiatowe przy 430 000 członków, około 43 miliony złotych.

Kapitał ten nie pozostaje jednak w całości w obrocie danej grupy spółdzielni.

Powszechne Spółdzielnie Rolniczo-Handlowe zobowiązane są zadeklarować 30 % swego kapitału udziałowego, w rejonowej spółdzielni, zaś dalsze 30 % w Centrali Handlowej „Społem“ — tu jednak tylko 15 % odprowadzają gotówką, resztę 15 % zaliczy Centrala Handlowa „Społem“ na udziały za należne spółdzielniom zwroty towarowe i dywidendy.

W podobny sposób oddają spółdzielnie rejonowe 30 % swych udziałów spółdzielniom powiatowym, zaś Centrali Handlowej „Społem“ 15 % w gotówce, a 15 % jak poprzednio podano. Wreszcie powiatowe spółdzielnie deklarują tylko do Centrali Handlowej „Społem“ jak powyżej.

W ten sposób przedstawia się całokształt zamierzeń organizacyjnych spółdzielni rolniczych. Realizacja ich wymagać będzie pełnego napięcia sił na wszystkich szczeblach organizacji spółdzielczej.

Prawidłowe przeprowadzenie tych zarządzeń stanowić będzie w przyszłości o sile ruchu spółdzielczego.

Ograniczenia w spółdzielniach

Na podstawie § 6 ust. 2 rozporządzenia o wglądzie do publicznych ksiąg sądowych i rejestrów i o zarządzeniach z dziedziny prawa handlowego z dnia 19 marca 1943 r. (Dz. Rozp. GG. str. 145) zarządza się:

§ 1

(1) W okresie obowiązywania niniejszego zarządzenia (§ 5) nie odbywają się zgromadzenia członków spółdzielni prawa nieniemieckiego.

(2) Komisarz Państwowej Rady Spółdzielczej może sam lub na wniosek związków rewizyjnych w odniesieniu do spółdzielni należących do nich obwodami lub grupami lub w poszczególnym wypadku z ważnego powodu na wniosek zarządu lub rady nadzorczej spółdzielni dopuścić odbycie się zgromadzeń członków. Nie narusza to uprawnienia Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa do żądania zwoływania zgromadzeń członków spółdzielni kredytowych na podstawie § 4 p. 6 rozporządzenia o Urzędzie Nadzoru Bankowego w brzmieniu rozporządzenia uzupełniającego z dnia 22 kwietnia 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 221).

§ 2

Uprawnienia przysługujące według ustawy lub statutu zgromadzeniu członków przechodzą na radę nadzorczą z tym, że:

1. Członków rady nadzorczej powołuje i odwołuje Komisarz Państwowej Rady Spółdzielczej. Komisarz Państwowej Rady Spółdzielczej wykonuje także inne uprawnienia, przysługujące zgromadzeniu członków w stosunku do rady nadzorczej. Komisarz Państwowej Rady Spółdzielczej może jednak powzięcie uchwały w sprawie udzielenia absolutorium radzie nadzorczej przekazać następnemu zgromadzeniu członków. W spółdzielniach kredytowych członków rady nadzorczej odwołuje Komisarz Państwowej Rady Spółdzielczej w porozumieniu z Urzędem Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa. § 4 p. 11 rozporządzenia o Urzędzie Nadzoru Bankowego w brzmieniu rozporządzenia uzupełniającego z dnia 22 kwietnia 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 221) pozostaje niezmieniony.

2. Okres urzędowania członków rady nadzorczej przedłuża się — niezależnie od prawa Komisarza Państwowej Rady Spółdzielczej, przysługującego mu według p. 1 zdanie 1 — aż do dokonania nowego wyboru na następnym zgromadzeniu członków.

3. Jeżeli ustawa lub statut uzależnia ważność uchwał zgromadzenia członków od oznaczonej większości lub od przestrzegania innych przepisów formalnych, to tego rodzaju uchwały, powzięte przez radę nadzorczą w miejsce zgromadzenia członków, wymagają zatwierdzenia Komisarza Państwowej Rady Spółdzielczej.

§ 3

Odnośnie do zgromadzeń przedstawicieli (art. 51 ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 16 czerwca 1934 r. — Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 495) obowiązują odpowiednio przepisy §§ 1, 2.

§ 4

Komisarz Państwowej Rady Spółdzielczej może w poszczególnym wypadku lub obwodami lub grupami zabronić aż do nowego zarządzenia ogłaszania bilansów według art. 59 ust. 2 ustawy o spółdzielniach. W odniesieniu do spółdzielni kredytowych należy uzyskać zgodę Urzędu Nadzoru Bankowego.

§ 5

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1943 r. Traci ono moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 1945 r.

Łączenie się spółdzielni

Na podstawie § 4 rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 63) zarządza się:

§ 1

(1) Łączenie się spółdzielni na podstawie § 4 rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 63) następuje w drodze postanowienia.

(2) Postanowienie wydaje Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny (Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

(3) Postanowienie wchodzi w miejsce wymaganych zazwyczaj uchwał zgromadzeń członków łączących się spółdzielni.

§ 2

W postanowieniu o połączeniu można odmiennie od przepisów ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 16 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 495) postanowić:

1. Sprawdzanie bilansów, stanowiących podstawę rachunkową połączenia, przez rewizję (art. 109 ust. 1) może być przeprowadzone również po połączeniu.

2. Wyłożenie bilansów (art. 109 ust. 2) w lokalach łączących się spół-

dzielni może być zaniechane. Wierzycielom spółdzielni należy jednak na żądanie zezwolić na wgląd do bilansów.

3. Ewentualnych nadwyżek, nie stanowiących pełnego udziału w spółdzielni przejmującej (art. 111 ust. 2 ostatnie zdanie), nie zwraca się członkom przejętej spółdzielni, lecz przekazuje się je funduszowi zasobowemu. Na wniosek, który poszczególny członek winien postawić w przeciągu trzech miesięcy po uzyskaniu skuteczności prawnej połączenia, zalicza się nadwyżkę jako wpłatę na nowo zdeklarowany udział w spółdzielni.

§ 3

Wraz z postanowieniem o połączeniu może być nadany spółdzielni przejmującej nowy statut lub zmieniony statut dotychczasowy.

§ 4

Zarządzenie niniejsze stosować należy od dnia 1 lipca 1943 r.

Generalne Gubernatorstwo
Państwowa Rada Spółdzielcza
Komisarz

Kraków, dnia 27. 7. 43.

Zarządzenie

Na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa w § 4 zarządzenia o ograniczeniach uwarunkowanych stosunkami wojennymi w spółdzielniach prawa nieniemieckiego z dnia 31 maja 1943 r. (VBlGG. st. 314) zabraniam niniejszym wszystkim nieniemieckim spółdzielniom — z wyjątkiem spółdzielni przemysłowych i kredytowych — aż do odwołania ogłaszania bilansów.

m. p. Platenik

Generalne Gubernatorstwo
Państwowa Rada Spółdzielcza
Komisarz

Kraków, dnia 27. 7. 43.

Polecenie

Niniejszym polecam Radom Nadzorczym wszystkich Spółdzielni Rolniczo-Handlowych uchwalić i przeprowadzić podwyższenie jednostki udziałowej do wysokości przynajmniej 100 złotych — w wykonaniu przelanych na nie — § 2 zarządzenia o ograniczeniach uwarunkowanych stosunkami wojennymi w spółdzielniach prawa nieniemieckiego z dnia 31 maja 1943 r. (VBlGG. str. 314) — uprawnień walnego zgromadzenia członków.

O wykonaniu tego zarządzenia mają Rady Nadzorcze uwiadomić bezzwłocznie odnośnego Komisarza Okręgowego Związku Rewizyjnego. Zarazem mają bieżąco donosić o postanowieniach, zmierzających do ściągnięcia podwyższonych udziałów.

m. p. Platenik

Kraków, dnia 27. 7. 43.

Wezwanie do wierzycieli

Dla ochrony wierzycieli wszystkich przejętych spółdzielni, które na podstawie zarządzenia o łączeniu spółdzielni z dnia 6 lipca 1943 (VBlGG. str. 315) zostały połączone — podaje się niniejszym do wiadomości co następuje:

Wierzycielom, którzy w ciągu trzech miesięcy po ogłoszeniu wpisu połączenia we właściwym dla przejętej spółdzielni rejestrze sądowym zgłoszą swe pretensje w spółdzielni przejmującej, należy dać odpowiednie zapewnienie ich roszczeń, o ile nie posiadają dalej idących uprawnień.

Państwowa Rada Spółdzielcza
Komisarz

Wskazówki praktyczne

w sprawie technicznego przeprowadzenia nowych zarządzeń

Praktyczne przeprowadzenie całokształtu przewidzianej organizacji spółdzielni będzie miało w ogólnych liniach następujący bieg:

1. Wszystkie dawne spółdzielnie rolniczo-handlowe, bez względu na to, czy będą włączone do nich inne spółdzielnie, czy też nie, — zatrzymują zasadniczo swój dotychczasowy statut. Zmianie ulegnie tylko wysokość udziału, która przeprowadzoną być musi na podstawie zarządzenia Komisarza Państwowej Rady Spółdzielczej, i to do wysokości co najmniej 100 zł.

2. Wiejskie Spółdzielnie „Społem", które pozostają nadal i nie łączą się z innymi spółdzielniami, otrzymują nowy statut, zmieniający brzmienie firmy na „Powszechna Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa". Polecenie przyjęcia nowego statutu, którego tekst Spółdzielnia otrzyma łącznie z innymi drukami — brzmi jak następuje:

Generalne Gubernatorstwo
Państwowa Rada Spółdzielcza
Komisarz

Kraków, dnia ....

POLECENIE
przyjęcia nowego statutu

Odnośnie Spółdzielni ....

Do Rady Nadzorczej ....

Niniejszym zlecam na podstawie § 2 Zarządzenia w sprawie ograniczeń uwarunkowanych wojennymi stosunkami w spółdzielniach prawa nieniemieckiego z dnia 21 maja 1943 r. Radzie Nadzorczej przyjęcie załączonego statutu wzorowego i zgłoszenie go niezwłocznie w Sądzie Rejestrowym.

Tym poleceniem zastępuje się w myśl § 2 Nr 2 powyższego zarządzenia ewentualne potrzebne zezwolenie.

Wykonanie niniejszego zlecenia należy możliwie szybko zakomunikować odnośnemu Komisarzowi Okręgowego Związku Rewizyjnego. Należy Mu przedłożyć potwierdzenie Sądu Rejestrowego o wpisie zmiany statutu, w oryginale i w tłumaczeniu niemieckim.

....

Na podstawie tego zarządzenia zobowiązaną jest Rada Nadz. (przejmując uprawnienia tego rodzaju Walnego Zgromadzenia) uchwalić przyjęcie nowego statutu i przesłać go niezwłocznie odnośnemu Sądowi Rejestrowemu dla wpisu w rejestrze sądowym. Wykonanie tego wpisu należy niezwłocznie zakomunikować Komisarzowi P. R. S. Sam wpis rejestracji odbywa się w ramach dotychczasowej ustawy o spółdzielniach. Zarazem ustala się w nowym statucie, w myśl dalszego zarządzenia Komisarza P.R.S. udział w wysokości przynajmniej zł 100.—.

3. Spółdzielnie, mające być łączone, otrzymują poza statutem t. zw. „Uchwałę". Uchwała ta w tłumaczeniu brzmi jak następuje:

Rząd Generalnego Gubernatorstwa
Główny Wydział Wyżywienia
i Rolnictwa
Dział: Spółdzielczość, Sprawy Kredytowe i Ubezpieczeniowe.

Kraków, dnia ....

UCHWAŁA
w sprawie łączenia spółdzielni

Na podstawie § 4 Rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwa w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG, str. 63), oraz zarządzenia o łączeniu spółdzielni z dnia 6 lipca 1943 r., zarządzam:

1. Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa (spółdzielnia „Społem")

....

....

....

zostaje połączoną z ważnością od dn. 1 lipca 1943 r. ze Spółdzielnią Rolniczo-Handlową, Powiatową, Powszechną Spółdzielnią Rolniczo-Handlową

....

....

2. Spółdzielnią przejmującą w myśl § 108 ust. 2 a Ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach, jest

Powiatowa — Rejonowa Spółdzielnia Rolnicza, — Powszechna Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa

....

....

....

....

....

3. Statut przejmującej Spółdzielni tworzy podstawę do łączenia mających się złączyć spółdzielni. Odmiennie od dotychczasowo obowiązującego statutu, otrzymuje przejmująca spółdzielnia załączony nowy statut. Tworzy on podstawę złączenia obu spółdzielni i zostaje dlatego też przyjęty przez przejętą spółdzielnię.

4. Rachunkową podstawę łączenia tworzą bilanse łączących się spółdzielni, sporządzone na dzień 30 czerwca 1943 r. Dla oceny majątkowych wartości są miarodajne wytyczne zawarte w okólniku Komisarza Państwowej Rady Spółdzielczej Nr. 48 z dn. 15-go grudnia 1941 r. za wyjątkiem Nr. 4 str. 3 i 4, które w tym wypadku nie obowiązuje. Podkreśla się wyraźnie, że zapasy towarowe należy ocenić wg wartości minimalnej (cena zakupu z dodatkiem kosztów transportu i innych kosztów ubocznych).

5. Sprawdzanie bilansów, stanowiące rachunkową podstawę łączenia przez rewizje (art. 109 ust. 1 polsk. ustawy o spółdzielniach) może być uskutecznione po złączeniu. Przepisane wyłożenie bilansów (art. 109 ust. 2 Ustawy o spółdzielniach) w lokalach łączących się spółdzielni ma być zaniechane. Wierzycielom spółdzielni należy jednak na żądanie zezwolić na wgląd do bilansów.

6. Zaliczenie udziałów członkowskich w przejętej spółdzielni na poczet udziałów deklarowanych w spółdzielni przyjmującej — następuje w myśl art. 111 Ustawy o spółdzielniach, jednak z wytyczną, że ewentualnych nadwyżek nie stanowiących pełnego udziału spółdzielni przejmującej nie zwraca się członkom przejętej spółdzielni, lecz przekazuje się je funduszowi zasobowemu. Na wniosek, który poszczególny członek winien postawić w przeciągu 3 miesięcy po uprawomocnieniu się połączenia, zalicza się nadwyżkę, jako wpłatę na nowo zdeklarowany udział.

7. Poza tym uchwała powyższa stosuje się w myśl przepisów ustawy o spółdzielniach (art. 107 i następne).

8. Zgłoszenie łączenia, które ma nastąpić w odnośnym rejestrze sądowym, winno być uskutecznione przez oba zarządy łączonych spółdzielni, przy czym należy przedłożyć wygotowaną uchwałę wraz z potrzebnymi odpisami w myśl art. 5, 71 i 110 Ustawy o spółdzielniach. (Art. 110 ust. 1 i 2 Ustawy o spółdzielniach). Tak samo mają oba Zarządy obowiązek wspólnie zgłosić wykreślenie przyjętej spółdzielni z chwilą wpisu połączenia w odnośnym rejestrze sądowym (art. 110 ust. 5 Ustawy o spółdzielniach).

m. p. Platenik
Kierownik Działu

Uchwały te mają zastąpić wymagane przez przepisy ustawy o spółdzielniach uchwały Walnego Zgromadzenia o łączeniu się spółdzielni.

Zgłoszenie do Sądu Rejestrowego następuje przez wszystkie łączone spółdzielnie jednym pismem, które musi być podpisane przez Zarządy łączących się spółdzielni. Na wypadek, gdyby łączące się spółdzielnie miały różne Sądy Rejestrowe, należy każdy odnośny Sąd zawiadomić oddzielnie.

Podstawą każdej przyjętej spółdzielni, o ile wchodzi w skład spółdzielni rolniczo-handlowej, będzie dotychczasowy statut. Natomiast, gdy przejmująca spółdzielnia jest Spółdzielnią „Społem", wtedy podstawę prawną połączenia stanowić będzie nowy statut, doręczony przez Komisarza P. R. S. Statut ten winien być uchwalony przez Radę Nadzorczą spółdzielni przejmującej.

Rachunkową podstawę łączenia się spółdzielni stanowią bilanse, sporządzone na dzień 30 czerwca 1943, zaś wyłożenie bilansów ma być zaniechane.

Wykreślenie przyjętej spółdzielni następuje zgodnie z dotychczasowymi przepisami ustawy o spółdzielniach.

W Radach Nadzorczych, w których nie stosuje się ani odwoływania dawnych ani też powoływania nowych członków, został im przedłużony okres urzędowania aż do dokonania nowych wyborów na następnym zgromadzeniu. W zasadzie przedłuża się ten okres do końca grudnia 1945 r., ale Komisarz P. R. S. może w ważnych wypadkach zezwolić na wcześniejsze odbycie się Walnego Zgromadzenia.

W wypadkach łączenia spółdzielni przeważnie nastąpi utworzenie się nowej Rady Nadzorczej. W tym wypadku pewna ilość członków zostanie odwołana inni zaś zostaną do Rady Nadzorczej powołani. Dana spółdzielnia otrzyma odnośny akt w postaci zarządzenia, dotyczącego Rady Nadzorczej, który w tłumaczeniu podajemy:

Generalne Gubernatorstwo
Państwowa Rada Spółdzielcza
Komisarz

Kraków, dnia ....

ZARZĄDZENIE
dotyczące Rady Nadzorczej

Odnośnie spółdzielni ....

1. Do Rady Nadzorczej
Odpis do wiadomości Zarządu.

Na podstawie § 2 Nr. 1 Zarządzenia w sprawie ograniczeń uwarunkowanych stosunkami wojennymi w spółdzielniach prawa nieniemieckiego, z dnia 31 maja 1943 r. zarządzam:

Całą Radę Nadzorczą odwołuje się niniejszym z mocą natychmiastowej ważności. Powzięcie uchwały w sprawie udzielenia absolutorium Radzie Nadzorczej przekazuje się następnemu zgromadzeniu członków.

Jako nowych członków Rady Nadzorczej powołuje się:
Imię i nazwisko: ....
Zawód: ....
Miejsce zamieszkania: ....
Wykonano: ....

m. p. Platenik

Ta nowa Rada Nadzorcza konstytuuje się, powołuje Zarząd i pełni swe funkcje dalej, według przepisów statutu i regulaminu.

Nowa oznaka-emblemat Spółdzielni Rolniczych

Czytelnikowi „Spółdzielcy" podpadło zapewne — gdy wziął do ręki nasze pismo — wyraźna zmiana w nagłówku czasopisma.

Dwa z sobą złączone koła, na tle trzech kłosów zostały ręką artysty harmonijnie związane w całość nowego emblematu, jako nowej zewnętrznej oznaki spółdzielni rolniczych.

Może niejeden spółdzielca zapyta, po co ta inowacja, bez której się dotychczas obeszło. Oczywiście, zgadza się, że się bez własnej odznaki obeszło, ale tylko dlatego, ponieważ spółdzielczość polska znajdowała się przedtem w stanie fatalnego rozdrobnienia.

Wystarczy sobie przypomnieć niemiły objaw walki konkurencyjnej obu polskich grup spółdzielczych „Unia" i „Zjednoczenie" — nie zapominając o tak zwanych „dzikich Spółdzielniach", które się znowu wzajemnie zwalczały w sposób bezwzględny.

Poza tym opanowane zostało kierownictwo w poszczególnych województwach przez pojedyncze partie polityczne, tak że trudno było myśleć o owocnej pracy.

Dopiero z chwilą nowej konsolidacji całej spółdzielczości w GG skończono z takim stanem rzeczy i doprowadzono do końcowego rezultatu przez wcielenie „Społowych" przedsiębiorstw w poszczególne spółdzielnie rolniczo-handlowe w sensie jednolicie prowadzonej i zorientowanej spółdzielczości.

Tak to stworzono tę nową oznakę „domową“ w tym celu, by też na zewnątrz zadokumentować, że dana spółdzielnia posiada w tym znaku widome potwierdzenie, iż jest członkiem wielkiej Organizacji spółdzielczej w Generalnym Gubernatorstwie.

Ta domowa oznaka posiada w ogóle zasadnicze znaczenie dla przyszłej propagandy spółdzielczej i zwiąże się nierozerwalnie z urządzeniami i artykułami konsumowymi spółdzielni.

Ale każdy emblemat „domowy“, służący zarazem jako znak propagandowy, musi mieć swą bezpośrednią łączność z jego nosicielem. Winien on działać na widza nie tylko w chwili zwrócenia na niego uwagi, okazyjnie — ale winien również utkwić w pamięci widza, czyniąc z spółdzielczości obrazowe „pojęcie“.

Oba złączone koła, jako symbol nierozerwalnej łączności wytwórcy i spożywcy — których pośrednikiem jest spółdzielnia — mogą wypełnić ten cel z nadzwyczajnym powodzeniem. Przyszłość okaże, że ten emblemat-oznaka spółdzielni rolniczych stanie się wartością ogólnie uznaną i rozwinie się w „domową oznakę“ w potocznym sensie propagandowym.

Oby spółdzielnie rolniczo-handlowe, pod tym znakiem, wydajniej jeszcze niż dotychczas — wypełniły swą doniosłą rolę w służbie dla zapewnienia wyżywienia w Generalnym Gubernatorstwie a tym samym w Europie.

Akcja premiowa 1943/44

Przy końcu czwartego wojennego roku gospodarczego trzeba stwierdzić, że akcja premiowa, przeprowadzona w Europie po raz pierwszy na terenie Generalnego Gubernatorstwa, zdała swój egzamin i doprowadziła do pełnych rezultatów. Stanowi ona tym samym cenny przyczynek do zapewnienia europejskiej wolności w dziedzinie wyżywienia, za co w niemałej mierze podziękować należy wybitnej współpracy odnośnych Urzędów, wysiłkom świadomych swych wielkich obowiązków spółdzielni, hurtowni oraz pozostałych placówek skupu i rozdziału.

Od dotychczas stosowanego systemu premiowania nie można wymagać, aby pod każdym względem liczył się z ogólnogospodarczymi potrzebami. Do tego był on w swoim rodzaju zbyt nowy i pozbawiony przykładów. Najpierw należało nabrać doświadczenia, nim można było rozważyć, w jaki sposób w istniejących warunkach zastosować najbardziej celową metodę postępowania.

Każdemu chętnie odstawiającemu producentowi należy odpowiednio do świadczeń rynkowych jego gospodarstwa zapewnić udział we wszystkich stojących do dyspozycji towarach przemysłowych, jako towarach premiowych.

Celowi temu w ramach istniejących możliwości służy akcja premiowa roku 1943/44.

W odróżnieniu od dotychczasowej metody utrwalony w sobie system przydzielania towarów premiowych dostosowuje się organicznie do możliwości produkcyjnych, istniejących w poszczególnym gospodarstwie zależnie od rodzaju gleby i kultur, warunków uprawowych, chowu zwierząt użytkowych, hodowli itd. Za jego świadczenia rynkowe, w tym wypadku za każdy odstawiony produkt, przydziela mu się premię, która nie składa się już z tego lub owego towaru premiowego, lecz obejmuje w sobie wszystkie towary premiowe. Tą drogą gwarantuje się w przyszłości słuszny udział we wszystkich postawionych do dyspozycji towarach premiowych tym szczególnie gospodarstwom, które dotychczas wskutek przeważnej uprawy okopowych, albo wobec zwiększonej uprawy roślin kłosowych, wzgl. jako gospodarstwa pastwiskowe w położeniach górskich bądź niewiele, albo i wcale nie otrzymywały niektórych towarów premiowych. Często natomiast przydzielano im inne artykuły w takich ilościach, które nie stały w żadnym stosunku do ich właściwych potrzeb.

Obok korzyści, jakie nowy system przedstawia dla producenta, a tym samym wydatnie podnosi wartość akcji premiowej dla skupu, posiada on i inne zalety, które trzeba poznać. — Przede wszystkim za wyjątkiem maksymalnego zapotrzebowania w okresie ujęcia zboża i ziemniaków przygotowane towary premiowe mogą być rozdzielane równomiernie na przestrzeni całego roku gospodarczego. Tą drogą zapobiega się okresowej inflacji towarów premiowych. Tym samym nie zachodzi przejściowe zmniejszanie wartości poszczególnych towarów premiowych jako wybrakowanych.

Tak przeprowadzona akcja premiowa r. 1943/44 bardziej niż kiedykolwiek stanowić będzie najsłuszniejszy sposób rozdziału rozporządzalnych artykułów włókienniczych, skórzanych, żelaznych, przedmiotów gospodarstwa domowego, mydła i środków do prania, jak również produktów monopolowych: wódki i towarów tytoniowych wśród ludności wiejskiej. Ów wiele znaczący fakt uwzględniają odpowiednie akcje, które winny wykluczyć inne sposoby przydzielania tych towarów jako premiowych dla ludności wiejskiej.

Nowością i znacznym uproszczeniem w technice przeprowadzenia akcji premiowej r. 1943/44 będzie wprowadzenie specjalnych marek premiowych zamiast dotychczasowych kwitów premiowych. Za podstawę do oceny odstawionych produktów służyć będą tzw. jednostki premiowe. Te ostatnie zaś odpowiadają określonej ilości punktów premiowych, za które wydawać się będzie producentowi-dostawcy marki premiowe na różne towary premiowe.

Akcja premiowa stanowi jeden z najbardziej decydujących czynników zadowalającego wyniku akcji ujęcia wszystkich produktów rolnych. Wiemy przy tym dostatecznie, jakie znaczenie posiadają owe wyniki akcji ujęcia dla zabezpieczenia wyżywienia w następnym roku gospodarczym. Oczekuję więc, że wszystkie Urzędy, hurtownicy, spółdzielnie oraz wszystkie inne placówki skupu i rozdziału złożą ponownie dowody swych wysiłków w kierunku wypełnienia obowiązków w zakresie przeprowadzenia odnośnych akcji.

Niżej przytoczone postanowienia dotyczą przeprowadzenia akcji premiowej w r. 1943/44.

Jednostki premiowe

Przy odstawie wymienionych w załączonych tabelach od A do F produktów roślinnych i zwierzęcych podstawę do obliczenia wysokości premii stanowi ilość jednostek premiowych, przypadających na jednostkę wagi.

Odnośnie do ziemniaków i produktów ogrodniczych miarodajną jest ilość jednostek premiowych przypadających nie według wagi, lecz według dochodu ze sprzedaży.

Co do mleka zaś decyduje ilość litrów odstawionych w ciągu miesiąca z uwzględnieniem przeciętnej zawartości tłuszczu.

Za punkt wyjścia do oceny produktów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego według jednostek premiowych służy relacja 100 kg żyta = 100 jednostkom premiowym. Z wyceny tego najwięcej uprawianego na terenie Generalnego Gubernatorstwa zboża chlebowego wynikają wartości przeliczeniowe dla innych produktów roślinnych i zwierzęcych na podaną w tabelach ilość jednostek premiowych, opracowanych pod różnymi kątami widzenia. Prócz osiągniętych przez producenta dochodów sprzedażnych miarodajnymi były dla ustanowionej ilości jednostek premiowych jego nakład pracy oraz inne czynności wykonane aż do momentu wyprodukowania odstawionych artykułów. Czym więcej jednostek premiowych, tym

wyższa premia i tym większa zachęta do wzmożonych odstaw! Okoliczność tę brano szczególnie pod uwagę w odniesieniu do różnych produktów, co do których przyłożyć należy większą wagę do wyników ujęcia, albo gdy w danym razie handel pokątny występuje w sposób bardziej konkurencyjny.

W załączonych tabelach nie uwzględniono: jaj, drobiu, miodu, wełny, pierza, buraków cukrowych, chmielu, cykorii, ziół leczniczych, nasion, lnu i konopi, których premiowanie uregulowano już w sposób specjalny, wzgl. przewiduje je odrębne rozporządzenie.

Punkty premiowe

Należy odróżniać punkty premiowe na poniższe towary premiowe:

towary i artykuły włókiennicze (tekstylia),
żelazo i towary żelazne,
wódkę,
papierosy,
skórę i wyroby skórzane,
środki do prania i świece,
przedmioty gospodarstwa domowego.

Punkt premiowy odpowiada albo określonej ilości, albo określonej wartości poszczególnych towarów premiowych, a mianowicie:

na towary i artykuły włókiennicze (tekstylia)	—	ilości za 1 punkt tekstylny,
„ żelazo i towary żelazne	—	1/4 kg,
„ wódkę	—	1/4 litra,
„ papierosy	—	15 sztuk, wartości
„ skórę i wyroby skórzane	—	1 zł,
„ środki do prania lub świece	—	1 zł,
„ przedmioty gospodarstwa domowego	—	0,50 zł.

Z ogólnej ilości jednostek premiowych, obliczonej na podstawie wagi odstawionych produktów (za ziemniaki i warzywa na podstawie wartości sprzedażnej, a za mleko według ilości litrów) producent otrzymuje:

za każde 100 jednostek premiowych — 10 punktów premiowych.

Z tych 10 punktów premiowych uprawniają go:

2 punkty premiowe do nabycia towarów i artykułów włókienniczych (tekstylii),
2 punkty premiowe do nabycia wódki,
2 punkty premiowe do nabycia papierosów,
1 punkt premiowy do nabycia żelaza i towarów żelaznych,
1 punkt premiowy do nabycia skóry i wyrob. skórzanych,
1 punkt premiowy do nabycia środków do prania i świec
1 punkt premiowy do nabycia przedmiotów gosp. dom.

Marki premiowe

Punkty premiowe otrzymuje producent w postaci marek premiowych. Między tymi ostatnimi należy rozróżnić rozmaite wartości punktowe, a mianowicie na:

towary i artykuły włókiennicze tekstylia, wódkę, papierosy, żelazo i towary żelazne, skórę i wyroby skórzane, środki do prania i świece, przedmioty gospodarstwa domowego.

Ilość punktów premiowych i towar premiowy, którego dotyczy marka, rozpoznaje się po nadruku oraz po rysunku na niej umieszczonych. Marki poszczególnych wartości punktowych po 1, 2, 5, 10, 20 i 50 punktów posiadają różne kolory.

Mające być wyprodukowane w danym Okręgu ilości:

zboża, strączkowych i oleistych, ziemniaków, artykułów ogrodniczych, bydła, mleka, ryb dają w jednostkach premiowych po przeliczeniu według tabel ową ogólną ilość jednostek, na które potrzebne są punkty premiowe w postaci marek premiowych celem wydania ich dostawcom-producentom przez Okręg.

W terminie do dnia 15 lipca 1943 Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa dostarczy Wydziałom Wyżywienia i Rolnictwa w Urzędach Okręgów marki premiowe na 7 różnych kategorii towarów premiowych, odpowiednio podzielone według rozmaitych wartości punktowych. Ilość marek w pierwszej racie nie stanowi równej połowy ogólnego zapotrzebowania marek premiowych, przewidywanego w okresie czasu między 1 sierpnia 1943 a 31 lipca 1944.

Z wymienionych premiowych marek Wydziały Wyżywienia i Rolnictwa w Urzędach Okręgów winny również dostarczyć każdemu Starostwu Powiatowemu pewną ilość marek jako pierwszą ratę (patrz postanowienia wykonawcze).

Każdy zaś Urząd Wyżywienia i Rolnictwa w Starostwie winien wyposażyć placówki skupu poszczególnych produktów w niezbędne ilości marek premiowych (patrz postanowienie wykonawcze).

Producent natomiast otrzymuje z odnośnej placówki skupu marki premiowe opiewające na tyle punktów, ile ich wypada z ilości jednostek premiowych ustalonej za odstawione produkty (patrz postanowienia wykonawcze).

Sprzedaż towarów premiowych przez powołane do tego placówki rozdzielcze może się odbywać li tylko za zwrotem marek premiowych. Sprzedany towar premiowy winien odpowiadać pod względem rodzaju nadrukowi i rysunkowi oraz pod względem wartości, wzgl. ilości liczbie punktów premiowych oddanych marek premiowych (patrz postanowienia wykonawcze).

Towary premiowe

Wyżej wyszczególnione towary premiowe stoją do rozporządzenia w ilościach i wartościach, umożliwiających wykupienie wszystkich marek premiowych na całą ilość punktów, które zostaną wydane producentom według spodziewanych wyników akcji ujęcia w r. 1943/44.

Główny Wydział Gospodarki oraz Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa zatroszczą się, aby Okręgi otrzymały odpowiednie ilości towarów premiowych, niezbędnych do wykupienia marek premiowych.

Punkty rozdzielcze towarów premiowych winny na podstawie pobranych przez siebie marek premiowych wykazywać ilości lub wartości sprzedanych towarów premiowych.

Wykazy te służą Urzędom Gospodarczym oraz Urzędom Wyżywienia i Rolnictwa w Starostwach Powiatowych do kontrolowania celowości zużytkowania oraz stanowią dowód rzeczowy do przygotowania następnych partyj towarów premiowych.

Starostwa Powiatowe składają zapotrzebowania na towary premiowe dla punktów rozdzielczych w swych rejonach do Wydziałów Gospodarki oraz Wyżywienia i Rolnictwa w Okręgach, które po wzajemnym porozumieniu winny zatroszczyć się o dostarczenie towarów w dostatecznych ilościach (patrz postanowienia wykonawcze).

Kary.

Kto wykracza przeciw postanowieniom niniejszego rozporządzenia podlega karze według:

Przepisów agrarnego prawa karnego z dnia 9 grudnia 1942 (Dz. Rozp. GG. 42 Nr 109, str. 754), a w razie potrzeby według Rozporządzenia karnego o uregulowaniu spożycia z dnia 6 kwietnia 1940 (Dz. Praw Rzeszy I str. 610), wzgl. Rozporządzenia o Gospodarce wojennej z dnia 4 września 1939 r. (Dz. Praw Rzeszy I str. 1609).

Wejście w życie

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1943.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie moje z dnia 15 lipca 1942 Nr. III A 1a/130 dotyczące akcji premiowej w zakresie ujęcia produktów rolnych w roku 1942/43.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia dotyczą już uskutecznionych przed 1 sierpnia 1943 odstaw, wymienionych w tabeli A produktów gospodarki zbożem i paszami, pochodzących z tegorocznych zbiorów.

Jednostki premiowe za produkty gospodarki zbożem i paszami

100 jednostek premiowych = 10 punktom premiowym

a) Zboża chlebowe i pastewne:
- 100 kg żyta = 100 jedn. prem.
- 100 kg pszenicy = 130 jedn. prem.
- 100 kg jęczmienia = 100 jedn. prem.
- 100 kg owsa = 80 jedn. prem.
- 100 kg kukurydzy = 100 jedn. prem.
- 100 kg gryki = 100 jedn. prem.
- 100 kg prosa = 100 jedn. prem.

b) Strączkowe jadalne:
- 100 kg żółtego grochu Wiktoria = 200 jedn. prem.
- 100 kg zielonego grochu Folger = 200 jedn. prem.
- 100 kg zwykł. grochu jadalnego = 150 jedn. prem.
- 100 kg fasoli = 200 jedn. prem.
- 100 kg soczewicy = 200 jedn. prem.

c) Strączkowe pastewne:
- 100 kg grochu pastewnego = 120 jedn. prem.
- 100 kg wyki jarej = 120 jedn. prem.
- 100 kg peluszki = 120 jedn. prem.
- 100 kg bobiku = 120 jedn. prem.
- 100 kg łubinu = 120 jedn. prem.

d) Oleiste:
- 100 kg rzepaku lub rzepiku = 350 jedn. prem.
- 100 kg siemienia lnu = 300 jedn. prem.
- 100 kg siemienia konopi = 250 jedn. prem.
- 100 kg nasion maku = 500 jedn. prem.
- 100 kg nasion gorczycy = 300 jedn. prem.
- 100 kg ziarn słonecznika = 300 jedn. prem.

Podane wyżej jednostki premiowe dotyczą zwykłego towaru handlowego, zdrowego i suchego, o przeciętnej jakości każdorazowego zbioru.

Jeżeli zawartość obcych domieszek (nasiona chwastów, kamienie, piasek itd.) przekracza odsetek ustalony Zarządzeniem o gospodarce zbożem i paszami w roku gospodarczym 1943/44, wówczas tę ilość zanieczyszczeń należy potrącić od wagi odstawionego artykułu. Za podstawę do obliczenia jednostek premiowych należy brać pozostałą po potrąceniu wagę.

Jeżeli zaś zawartość wilgoci lub odsetek ziarn porosłych, połamanych, chudych i niedojrzałych, w strączkowych zaś — odsetek pośladów i połówek, względnie w oleistych zawartość domieszek obcych, przekracza normy ustanowione Zarządzeniem o gospodarce zbożem i paszami w roku gospodarczym 1943/44 dla zwykłego towaru handlowego, zdrowego i suchego, wówczas od obliczonych jednostek premiowych należy potrącić kwotę, odpowiadającą swą wysokością procentowi obniżki ceny.

Jednostki premiowe na ziemniaki

100 jednostek premiowych = 10 punktom premiowym.

Jednostki premiowe za ziemniaki wszystkich gatunków oblicza się z wartości sprzedażnej odstawionej ich ilości.

Za podstawę do obliczenia służy:
Wartość ziemniaków w kwocie 1 zł = 3 jednostkom premiowym.

Jeżeli ziemniaki fabryczne własnej produkcji zgodnie z instrukcją poddaje się przeróbce w należącym do producenta zakładzie przetwórczym, albo kwalifikowane ziemniaki nasienne producent uprawia zgodnie z instrukcją we własnym gospodarstwie, wówczas marki premiowe producent dostaje od Urzędu Wyżywienia i Rolnictwa właściwego Starostwa Powiatowego.

Należy prowadzić wykaz ziemniaków poddanych przeróbce oraz uprawianych przez odnośnego producenta. Tym samym zgodna z instrukcją przeróbka we własnym zakładzie przetwórczym oraz również zgodna z instrukcją uprawa kwalifikowanych ziemniaków na sadzeniaki we własnym gospodarstwie równoznaczne są z odstawą.

Zamiast wartości sprzedażnej do obliczenia jednostek premiowych użyć należy za podstawę najwyżej cenę wytwórcy.

Jednostki premiowe za produkty ogrodnicze

100 jednostek premiowych = 10 punktom premiowym.

Jednostki premiowe za produkty ogrodnicze należy obliczać z wartości sprzedażnej za dostarczone ich ilości.

Za podstawę służy:
Wartość produktów ogrodniczych w kwocie 1 zł = 1 jednostce premiowej.

Za produkty ogrodnicze, których odstawę premiuje się w ten sposób, uważa się:

Warzywa wszelkiego rodzaju, również warzywa rosnące w stanie dzikim, przeznaczone do wyżywienia ludzi, poza tym owoce ziarnkowe, pestkowe i jagodowe, a także jagody dziko rosnące oraz grzyby.

Za odstawione zioła suszone wszelkich gatunków. Lycopodium, oraz sporysz nie wydaje się marek premiowych. Odstawy tych produktów uregulowane są w sposób specjalny.

Jednostki premiowe za zwierzęta rzeźne i rozpłodowe.

100 jednostek premiowych = 10 punktom premiowym

Zwierzęta rzeźne:
- 100 kg wagi żywej bydła rogatego klasy aa = 750 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej bydła rogatego klasy a = 700 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej bydła rogatego klasy b = 600 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej bydła rogatego klasy c = 500 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej bydła rogatego klasy d = 450 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej cieląt klasy a = 600 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej cieląt klasy b = 500 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej cieląt klasy c = 450 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej cieląt klasy d = 300 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej owiec klasy a = 500 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej owiec klasy b, c = 400 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej koni rzeźnych = 250 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej świń klasy I. klasy ubojowej a, b1, b2, c, g1 i = 1200 jedn. prem.
- 100 kg wagi żywej świń klasy II klasy ubojowej d, g2, h = 800
- 100 kg wagi żywej świń klasy III. klasy ubojowej e = 400 jedn. prem.

Zwierzęta rozpłodowe:

Za każdego przynajmniej 2-letn. ogiera sprzedanego Zarządowi Stadnin Państw. — 10 000 jedn. prem.

Za każdego przynajmniej 2-letn. ogiera licencjonowanego lub zdatnego do licencji, sprzedanego prywatnemu hodowcy — 5 000 jedn. prem.

Za każdego przynajmniej 1-rocznego źrebaka-ogiera, sprzedanego Państwowej Źrebieciarni — 2 500 jedn. prem.

Za każdego przynajmniej 4-miesiecznego źrebaka-ogierka, sprzedanego Państwowego Źrebięciarni — 1500 jedn. prem.

Za każdego przynajmniej 10-miesięcznego buhaja licencjonowanego lub zdatnego do licencji, wagi żywej minimum 400 kg — 3000 jedn. prem.

Za każdego buhaja sprzedanego Państwowej wychowalni — 500 jedn. prem.

SPÓŁDZIELCZOŚĆ **uczciwością stoi!**

Za każdego przynajmniej 6-miesięcznego knura, licencjonowanego lub zdatnego do licencji — 1000 jedn. prem.

Za każdego przynajmniej 6-miesięcznego tryka licencjonowanego lub zdatnego do licencji — 750 jedn. prem.

Za każdego capa licencjonowanego lub zdatnego do licencji — 300 jedn. prem.

Za każdą klacz rozpłodową w wieku $2\frac{1}{2}$—5 lat — 2500 jedn. prem.

Za każdą krowę rozpłodową w wieku 2—6 lat — 2000 jedn. prem.

Za każdą maciorę rozpłodową w wieku 6—12 miesięcy — 700 jedn. prem.

Za każdą owcę rozpłodową w wieku 6—12 miesięcy — 400 jedn. prem.

Premie za zwierzęta rozpłodowe hodowcy otrzymują tylko za sztuki pochodzące z własnej hodowli i wyhodowane we własnym gospodarstwie. Marki premiowe wydają Urzędy Wyżywienia i Rolnictwa w Starostwach Powiatowych z polecenia Urzędów Hodowlanych przy Wydziałach Wyżywienia i Rolnictwa w Urzędach Okręgów.

Jednostki premiowe na mleko

100 jednostek premiowych = 10 punktom premiowym.

100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 2,0% = 54 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 2,1% = 57 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 2,2% = 59 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 2,3% = 62 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 2,4% = 65 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 2,5% = 67 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 2,6% = 70 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 2,7% = 81 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 2,8% = 84 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 2,9% = 87 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 3,0% = 99 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 3,1% = 102 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 3,2% = 106 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 3,3% = 109 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 3,4% = 112 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu do 3,5% = 116 jedn. prem.
100 litr. mleka o przec. zawart. tłuszczu ponad 3,5% = 120 jedn. prem.

Jednostki premiowe za ryby

100 jednostek premiowych = 10 punktom premiowym.

Karp kupiecki:

100 kg ryby kupieckiej eksportowej 800 jedn. prem.

100 kg ryby kupieckiej na spożycie wewnętrzne = 700 jedn. prem.

100 kg ryby kupieckiej dostarczonej ponad nałożony kontyngent, dodatkowo = 300 jedn. prem.

Ryba dzika i raki:

100 kg ryby kupieckiej łososiowatych = 1400 jedn. prem.

100 kg ryby dzikiej gat. I. = 900 jedn. prem.

100 kg ryby dzikiej gat. II. = 600 jedn. prem.

100 kg ryby dzikiej gat. III = 400 jedn. prem.

100 kg ryby dzikiej drobnica = 200 jedn. prem.

1 kopa raków wyborowych = 200 jedn. prem.

1 kopa raków dużych = 100 jedn. prem.

1 kopa raków małych = 20 jedn. prem.

Ryby obsadowe:

100 kg palczaków i tarlaków karpi oraz linów = 1200 jedn. prem.

100 kg tarlaków ryb łososiowatych, sandaczy i szczupaków = 2000 jedn. prem.

10 000 sztuk jajeczek (ikry) ryb łososiowatych i sandacza = 100 jedn. prem.

10 000 sztuk jajeczek (ikry) szczupaka i innych ryb = 70 jedn. prem.

10 000 sztuk narybku ryb łososiowatych i sandacza = 200 jedn. prem.

10 000 sztuk narybku szczupaka i innych = 140 jedn. prem.

1000 sztuk 1 i 2-letnich kroczków ryb łososiowatych, sandacza, palczaków szczupaka i innych = 400 jedn. prem.

Urząd Wyżywienia i Rolnictwa Starostwa Powiatowego wydaje dostawcy odpowiadającą odstawie ilość punktów premiowych w markach premiowych za przedłożeniem żółtej odbitki kwitu końcowego, który musi dokładnie uwidaczniać rodzaj i ilość odstawionych ryb. Na odbitce tej, pozostającej jako dowód w Urzędzie Wyżywienia i Rolnictwa Starostwa, dostawca winien potwierdzić odbiór marek premiowych.

Za odstawione ponad ustanowiony kontyngent karpie kupieckie wydane zostaną przez ten sam Urząd dodatkowe punkty premiowe po zakończeniu odłowów.

Spółdzielczość w świecie

Zagraniczne wspólnoty wiejskie

Z dwóch przeciwległych stron świata, mianowicie z Rumunii z jednej strony a Japonii z drugiej strony — dowiadujemy się o nowym rodzaju wspólnot wiejskich, przekraczających nieraz ramy spółdzielczości.

Ostatnio donosi prasa z Bukaresztu, że postanowiono w Rumunii stworzyć „wspólnoty wiejskie", polegające na zespoleniu całego szeregu gospodarstw wiejskich w jedną całość gospodarczą, ale przy utrzymaniu własności prywatnej.

Takie wspólnoty wiejskie uprawiają rolę i trudnią się gospodarką wiejską według z góry ułożonego i obowiązkowego planu.

Przy pomocy rządowej zostają zaopatrzeni we wspólny sprzęt rolniczy, jak w ogóle wszystkie główne środki uprawy rolnej i wytwórczości gospodarskiej opierając się o planową wspólną gospodarkę. W takich ośrodkach tworzy się wspólne warsztaty rzemieślnicze a nawet wspólne kuchnie — przy wydajnym poparciu budowy jednolitych domów i mieszkań.

Tworzy się zatem w Rumunii coś w rodzaju wzorowych wsi, o czym piszemy na innym miejscu.

W Japonii posiadają bardzo zbliżone tego rodzaju organizacje podkład jeszcze szerszy, mianowicie mają to być wspólnoty bezwzględnej współpracy w każdej dziedzinie, ale i tu bez czynnika komunizującego.

Trzydzieści sześć typów kos

Powszechna akcja racjonalizacyjna, mająca na celu uproszczenie wszelkiego rodzaju produkcji i to za pomocą zmniejszenia liczby typów — objęła w znacznej mierze wyrób maszyn rolniczych, a szczególnie drobnych narzędzi rolniczych.

Ostatnio ustalono w Rzeszy „normy“ tylko trzydziestu sześciu typów względnej wielkości kos, zamiast dotychczasowych 21 000.

Oszczędność w ludziach i materiale, którą się osiąga tym sposobem, pozwala również na znaczne polepszenie jakości.

Z drugiej strony jednak polega racjonalizacja w tym wypadku nie tylko na zmniejszeniu rozpiętości typów narzędziowych, ale też na ich zbędnym „wykończeniu“. Unika się wszelkiego rodzaju upiększeń i „szlifu“, wprawdzie bardzo chętnie widzianego w sferach drobnego rolnictwa, ale nie mającego nic wspólnego z jakością towaru.

Obwieszczenia Urzędowe

Akcja premiowa 1943/44

Równocześnie z rozpoczęciem się terminu nowej akcji premiowej w dn. 1. 8. 1943 tracą swą ważność następujące zarządzenia wzgl. rozporządzenia, dotyczące przeprowadzenia akcji premiowej z lat 1942/43:

1. Zarządzenie z dnia 15. 7. 1942 — III A 1a/130 — dotyczące akcji premiowej dla ujęcia produktów rolnych w latach 1942/43,

2. Zarządzenie z dnia 29. 8. 1942 — III A 1a/130 — dotyczące akcji premiowej dla ujęcia produktów rolnych,

3. Rozporządzenie z dnia 26. 3. 1943 — III A 1a/130 — dotyczące akcji premiowej dla ujęcia produktów rolnych w latach 1942/43 — premiowania dostawy mleka.

Po dniu 31 lipca 1943 nie będzie się już więcej wydawało kwitów premiowych. Dla kwitów premiowych, znajdujących się jeszcze w obiegu, z wyjątkiem tych, które uprawniają do pobrania tekstylij i towarów tekstylnych, został ustalony termin ich zrealizowania do dnia 31 sierpnia 1943. Według rozporządzenia Urzędu Reglamentacyjnego dla tekstyliów i towarów tekstylnych w Generalnym Gubernatorstwie, kwity premiowe na towary tekstylne tracą swą ważność już w dniu 15 lipca 1943. Po tych terminach punkty rozdzielcze towarów premiowych nie będą więcej realizowały kwitów premiowych. Urzędom Wyżywienia i Rolnictwa przy starostwach poleca się, by dbały o podanie do publicznej wiadomości powyższego w odpowiedniej formie.

Ochrona ujęcia zbiorów

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. rozporządza się:

W celu ochrony ujęcia zbiorów oraz celem zabezpieczenia wyżywienia w roku gospodarczym 1943/44 ogłasza się stan wyjątkowy dla zbiorów na czas od dnia 15 lipca do 20 grudnia 1943. W czasie stanu wyjątkowego dla zbiorów obowiązują szczególne przepisy §§ 2 i 3.

Karze śmierci podlega:

1. kto złośliwie nie spełnia obowiązku dostawy produktów rolnych lub bydła,

2. kto złośliwie uszkadza lub niszczy produkty rolne wszelkiego rodzaju służące do wyżywienia ludzi lub zwierząt, albo bydła,

3. kto dokonuje uboju bydła lub poleca dokonać uboju nie będąc do tego upoważnionym,

4. kto poza tym karalną czynnością znacznie szkodzi zebraniu obowiązkowych kontyngentów produktów rolnych lub bydła,

5. kto nakłania lub podżega do przestępstw zagrożonych karą w p. 1 do 4.

Produkty ogrodnicze (owoce i jarzyny) nie są produktami rolnymi w rozumieniu ust. 1.

Bydłem w rozumieniu ust. 1 są konie, bydło rogate, cielęta, świnie i owce.

Orzekanie i wykonanie wyroku należy do sądów doraźnych. Wyrok może być wykonany natychmiast. Poza tym obowiązują dla postępowania § 11 ust. 2 i 3 oraz § 12 rozporządzenia celem zwalczania czynów gwałtu w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 w brzmieniu drugiego rozporządzenia celem zwalczania czynów gwałtu w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 listopada 1941 r.

Sąd doraźny może przekazać sprawę Prokuraturze Niemieckiej również wtedy, jeżeli nie uważa kary śmierci za konieczną. Sąd specjalny może w tych wypadkach zamiast kary śmierci orzec ciężkie więzienie lub więzienie.

Ubezpieczenia społeczne dla nieniemców

Rząd Generalnego Gubernatorstwa rozporządzeniami z dnia 11. V. 1943 (Dziennik Rozp. GG nr 39) i z dnia 1. VI. 1943 (Dziennik Rozp. nr 42) zmienił obowiązujące dotychczas przepisy dotyczące ubezpieczeń społecznych pracowników umysłowych i fizycznych.

Najważniejsze zmiany dotyczą:

1. podwyższenia składek na Fundusz pracy do 4 % (dotąd 2 %),

2. wprowadzenia uproszczeń w obliczaniu składek,

3. wprowadzenia obowiązku ubezpieczenia robotników na wypadek choroby, bez względu na wysokość zarobku (dotychczas robotnicy, których zarobek przekraczał 174 zł. tygodniowo, nie podlegali ubezpieczeniu chorobowemu).

4. zmiany granicy zarobku pracownika umysłowego, powyżej której pracownik umysłowy nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia od choroby. Dotychczas wysokość tego zarobku wynosiła 174 zł tygodniowo tj. 696 zł w miesiącu 4-rotygodniowym i 870 zł w miesiącu 5-ciotygodniowym, a obecnie 728 zł miesięcznie.

5. zniesienia ubezpieczenia na wypadek braku pracy (Fundusz Bezrobocia).

Nowe przepisy obowiązują:

a) dla pracowników umysłowych od dnia 1. VII. 1943 r.

b) dla pracowników fizycznych od dnia 4. VII. 1943 r.

W związku z tym wyjaśniamy, że składki ubezpieczeniowe za miesiąc czerwiec 1943 należy obliczyć jeszcze według dawnych przepisów, z tą zmianą, że dla pracowników umysłowych za podstawę do obliczenia składki na wypadek choroby należy przyjąć kwotę rzeczywiście wypłaconego zarobku (tj. 100 %, a nie 96 % płacy, jak w miesiącu 4-rotygodniowym).

Wszystkie składki ubezpieczeniowe robotników należy obliczyć za czerwiec, wyjątkowo jak za miesiąc 5-ciotygodniowy, tj. za czas od 1. VI. do 3. VII. 1943, a nie jak wypadało za miesiąc 4-rotygodniowy.

Numeracje przedsiębiorstw

Ostatnio przeprowadzona została bardzo ważna racjonalizacja „nazwiskowa" przedsiębiorstw przemysłowych. Otrzymały one swoją „Reichsbetriebsnummer", mającą na celu uproszczenie nazwy oraz zastąpienie długich nieraz adresów i napisów przedsiębiorstwa jedną sześciocyfrową liczbą.

Na razie przeprowadzono tylko numerację przemysłową.

Jest jednak w projekcie przenumerowanie wszystkich przedsiębiorstw handlowych, rzemieślniczych, komunikacyjnych i rolniczych. Na wzór „Kennkarte" posiadać będzie każde przedsiębiorstwo i każda instytucja swoją „Kennziffer", która wciągnięta zostanie w mechaniczny system kartotek dziurkowych.

Przekształcenie Izb Rolniczych

Izby rolnicze na obszarze Generalnego Gubernatorstwa przekształca się na okręgowe biura agrarne. Okręgowe biura agrarne przyłącza się do urzędu okręgu (wydział wyżywienia i rolnictwa) i wykonują one poruczone im zadania państwowe.

Majątek izb rolniczych przechodzi na Generalne Gubernatorstwo z wykluczeniem likwidacji. Dochody i wydatki okręgowych biur agrarnych preliminuje się w budżecie Generalnego Gubernatorstwa.

Uchyla się rozporządzenie o izbach rolniczych z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 385) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 22 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. 1933 r., Nr 2, poz. 16).

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1943 r.; w tym samym czasie traci moc obowiązującą § 2 rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 63).

Ceny za ogórki i kapustę głowiastą

„Na podstawie § 1, ust. 2, rozporządzenia o kształtowaniu cen w Generalnym Gubernatorstwie (Rozporządzenie co do Kształtowania Cen z dn. 12. 4. 1940 (Dz. R. GG. I str. 131), ustanawia się po uprzednim porozumieniu następujące ceny brutto dla wytwórcy za kapustę głowiastą (jesienną i zimową), jak również za ogórki przeznaczone na konserwowanie, za 100 kg, w roku gospodarczym 1943/44:

a) kapusta głowiasta (jesienna i zimowa) za czas od 15. 8. 1943 do 1. 1. 1944 . . . . 25 zł

b) ogórki, przeznaczone na konserwowanie
- długości od 9 do 12 cm . . 80 zł
- długości od 12 do 15 cm . . 65 zł
- długości od 15 do 20 cm . . 55 zł

Wykroczenia przeciwko temu uregulowaniu cen będą karane według § 6 Rozporządzenia o Kształtowaniu Cen z dn. 12. 4. 1940".

Ceny za ogórki i za kapustę głowiastą zostały niniejszym jednolicie uregulowane na cały sezon zbiorów, tak, że zakłady gospodarcze są w stanie przedsięwziąć naprzód wszystkie możliwości dyspozycyjne, względnie przeprowadzić stosowne kalkulacje.

Przeprowadzenie spisu drzew owocowych

W połowie miesiąca sierpnia 1943 r. odbędzie się na obszarze całego Generalnego Gubernatorstwa spis drzew owocowych.

Władze gminne winny ustalić stan następujących gatunków drzew owocowych, krzewów owocowych (jagodowych) lub powierzchni pod uprawę jagód, o ile mają stały teren zagospodarowania:

1. jabłoni,
   a) wysokopiennych i półpiennych,
   b) niskopiennych,
2. grusz,
   a) wysokopiennych i półpiennych,
   b) niskopiennych,
3. drzew pigwowych,
4. drzew czereśniowych,
5. drzew wiśniowych,
6. śliw i śliw węgierek,
7. mirabel i renklod,
8. drzew morelowych,
9. drzew brzoskwiniowych,
10. drzew orzechów włoskich,
11. drzew migdałowych,
12. krzewów porzeczkowych,
13. krzewów agrestu,
14. powierzchni pod uprawę poziomek,
15. powierzchni pod uprawę malin.

Przy wszelkich gatunkach należy według jasnego podziału podać, ile jest produkujących, ile jeszcze nieprodukujących oraz ile odpada z powodu niezdatności do produkcji. Przy drzewach owocowych (p. 1 do 11) należy ustalić, ile ogółem ma swój teren zagospodarowania w ogrodach domowych.

Ujęcie kości przeznaczonych do zbiórki

Kości, które pozostają w jadłodajniach, zakładach gospodnich, szpitalach i zakładach przeznaczonych do pielęgnowania, kuchniach fabrycznych, kasynach, wspólnych obozach, gospodarstwach domowych i w innych miejscach i które nie nadają się więcej do spożycia przez ludzi, należy zbierać i dostarczać właściwemu handlarzowi - pośrednikowi (zarządzenie Nr. 1 Kierownika Urzędu Gospodarowania Starzyzną i Materiałami Odpadkowymi w Generalnym Gubernatorstwie o uregulowaniu handlu starzyzną i materiałami odpadkowymi).

Obowiązkowi zbierania i dostarczania podlegają również obywatele niemieccy i osoby narodowości niemieckiej, jak również przynależni do państw sprzymierzonych lub neutralnych.

Za spełnienie obowiązku zbierania i dostarczania ciążącego na małoletnich powyżej dziesięciu lat, odpowiedzialni są rodzice lub te osoby, do których należy opieka nad małoletnimi.

Urząd Gospodarowania Starzyzną i Materiałami Odpadkowymi w Generalnym Gubernatorstwie wydaje bliższe postanowienia o ujęciu kości przeznaczonych do zbiórki.

Handlarz-pośrednik winien dostarczone mu kości przeznaczone do zbiórki dostawić hurtownikowi, wyznaczonemu przez Urząd Gospodarowania Starzyzną i Materiałami Odpadkowymi w Generalnym Gubernatorstwie.

Hurtownik winien w odstępach czasu, które winny być przez urząd bliżej określone, zgłaszać Urzędowi Gospodarowania Starzyzną i Materiałami Odpadkowymi w Generalnym Gubernatorstwie przyjęte ilości kości przeznaczonych do zbiórki i dostawić je do zużytkowania według jego wskazówek.

Kto wykracza przeciwko niniejszemu zarządzeniu podlega karze według § 4 rozporządzenia o założeniu Urzędu Gospodarowania Starzyzną i Materiałami Odpadkowymi w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 14 sierpnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 487).

Uprawnienie do wydawania orzeczeń karnych i orzeczeń o konfiskacie przekazuje się gubernatorom okręgów, o ile wysokość grzywny i wartość przedmiotów mających ulec konfiskacie nie przewyższa łącznie 5000 złotych.

Zarządzenie niniejsze weszło w życie z dniem 1 sierpnia 1943 r.

Produkcja syropów owocowych

Ciężar właściwy sztucznych syropów został z dniem 10. 6. 1943 ustalony na 133,2 kg na 100 l gotowego fabrykatu. Postanowienie to dotyczy tych ilości syropu, które będą wytwarzane począwszy od dnia 10. 6. 1943.

Krowa jako zwierzę pociągowe

Podczas gdy dotychczas przy rejestracji bydła rogatego rozróżniano tylko bydło użytkowe i rzeźne, to „Rozporządzenie o bydle roboczym", które weszło w życie na terenie Gen. Gub. z dniem 29. 6. 43 wprowadza nowe pojęcie „krowy roboczej". Pod mianem tym rozumie się krowę, od której obok dobrej użytkowości mlecznej oraz zdolności hodowlanej wymaga się, aby będąc regularnie oprzęgana, zastąpiła siły końskie w rolnictwie.

Celem szczegółowego określenia krowy jako zwierzęcia pociągowego wprowadza się tzw. „paszport krowi", czyli legitymację chroniącą daną sztukę przed zakwalifikowaniem jej do zwykłych krów przy poborze bydła rzeźnego. Kto zatem postarał się, aby swą krowę przyuczyć do pracy pociągowej, ten nie potrzebuje się obawiać, że przy najbliższej okazji będzie musiał zbyć ją rzeźnikowi.

Używanie krów do pracy ogólnie rozpowszechniło się w drobnych gospodarstwach włościańskich zarówno w Rzeszy jak i w innych krajach, system ów okazał się przy tym bardzo celowym. Na terenie Generalnego Gubernatorstwa wobec nadmiernego w okresie przedwojennym pogłowia końskiego prawie najdrobniejszy rolnik posiadał choć jednego konia, o ile nawet nie kilka, co oczywiście czyniło chów tych zwierząt zajęciem nierentownym. Skutkiem zmiany warunków oraz związanym z tym wyższym zapotrzebowaniem na konie niezbędne staje się i na tym terenie stosowanie w drobnych gospodarstwach włościańskich w większej niż dotychczas mierze zaprzęgów krowich.

Urząd Gospodarowania Olejem mineralnym

Celem uregulowania i kontroli obrotu olejami mineralnymi oraz produktami olejów mineralnych zakłada się

Urząd Gospodarowania
Olejem Mineralnym

w Generalnym Gubernatorstwie z siedzibą w Krakau. Jest on przyłączony do Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki).

Upoważnienia

Upoważnia się Urząd Gospodarowania Olejem Mineralnym w Generalnym Gubernatorstwie

1. do wydawania za zgodą Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki) zarządzeń o produkcji, przeróbce, magazynowaniu, ujęciu, rozdziale dostawie konsumcji jak również o przywozie i wywozie olejów mineralnych i produktów olejów mineralnych wszelkiego rodzaju,

2. w wykonaniu swoich zadań do udzielania poleceń ogólnie lub w poszczególnym wypadku według wytycznych Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki) zakładom wydobywającym i produkującym, handlowym przedsiębiorstwom hurtowym i detalicznym jak również konsumentom.

Obowiązek udzielania informacyj

Urząd Gospodarowania Olejem Mineralnym w Generalnym Gubernatorstwie może zażądać każdocześnie od osób, przedsiębiorstw, zakładów, władz i innych placówek w Generalnym Gubernatorstwie, które wydobywają, produkują, dostawiają, przywożą i wywożą albo konsumują oleje mineralne lub produkty olejów mineralnych, informacyj o sprawach, które pozostają w związku z gospodarowaniem tymi produktami. Urzędowi Gospodarowania Olejem Mineralnym w Generalnym Gubernatorstwie oraz osobom działającym z jego polecenia wolno w wykonaniu swoich zadań mieć wgląd do ksiąg handlowych oraz korespondencji handlowej jak również lustrować lokale zakładowe i urządzenia zakładowe.

Osoby działające z polecenia Urzędu Gospodarowania Olejem Mineralnym w Generalnym Gubernatorstwie są obowiązane, z zastrzeżeniem składania sprawozdań służbowych i doniesień o wykroczeniach przeciwko przepisom, zachowywać milczenie o stosunkach handlowych, o których powzięły wiadomość przy wykonywaniu swych upoważnień, powstrzymywać się od rozszerzania i wykorzystania cudzych tajemnic handlowych i zakładowych. Nie wolno im następnie bez zezwolenia Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki) podawać do wiadomości osobom trzecim (np. posiadaczom kontyngentów, posiadaczom specjalnych kontyngentów) urzędowych danych.

Przepisy karne

Kto

1. wykracza przeciwko zarządzeniom i poleceniom Urzędu Gospodarowania Olejem Mineralnym w Generalnym Gubernatorstwie,

2. podaje nieprawdziwe lub niewyczerpujące dane lub używa celem wyłudzenia dla siebie lub innej osoby zezwolenia, wiążącego przyrzeczenia lub innego zaświadczenia,

3. fałszuje lub nadużywa zaświadczeń Urzędu Gospodarowania Olejem Mineralnym w Generalnym Gubernatorstwie,

4. informacyj, żądanych przez Urząd Gospodarowania Olejem Mineralnym w Generalnym Gubernatorstwie, nie udziela albo udziela nie na czas, niewyczerpująco lub nieprawdziwie, podlega karze grzywny do 20 000 złotych za każdy wypadek wykroczenia.

We wszystkich wypadkach wykroczenia może być zarządzone trwałe lub przejściowe zamknięcie przedsiębiorstwa lub zakładu albo konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn karalny, bez względu na to, czy stanowią one własność sprawcy lub uczestnika. Środek ten można zarządzić samodzielnie, jeśli ścigania nie da się przeprowadzić.

Orzeczenie karne, o zamknięciu i o konfiskacie wydaje Kierownik Urzędu Gospodarowania Olejem Mineralnym w Generalnym Gubernatorstwie.

Odnośnie do postępowania obowiązują poza tym postanowienia rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300).

Na orzeczenia karne służy obwinionemu prawo zażalenia. Zażalenie należy wnieść do Kierownika Urzędu Gospodarowania Olejem Mineralnym w Generalnym Gubernatorstwie. Może on zażalenie uwzględnić; jeżeli nie uwzględni zażalenia, to winien przedłożyć je Rządowi Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki) do rozstrzygnięcia. Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki) rozstrzyga ostatecznie.

Jeżeli ukaranie w postępowaniu karno-administracyjnym wydaje się niewystarczające, to Kierownik Urzędu Gospodarowania Olejem Mineralnym w Generalnym Gubernatorstwie odstępuje sprawę niemieckiej władzy oskarżenia.

Sąd może orzec karę więzienia i grzywny do nieograniczonej wysokości lub jedną z tych kar jak również trwałe lub przejściowe zamknięcie przedsiębiorstwa lub zakładu albo konfiskatę przedmiotów, do których odnosi się wykroczenie.

PORADY § PRAWNE

Pouczenie Nr 1 o ubezpieczeniu społecznym w GG

a mianowicie o obowiązku ubezpieczania na wypadek choroby, ubezpieczenia emerytalnego pracowników umysłowych, ubezpieczenia inwalidzkiego robotników i ubezpieczenia od wypadków oraz o płaceniu składek na rzecz Funduszu Pracy.

Właściwość Ubezpieczalni

Ubezpieczalnie społeczne są na podstawie ustawowych postanowień właściwe do przyjmowania zgłoszeń, obliczania i ściągania składek na rzecz ubezpieczenia na wypadek choroby, emerytalnego pracowników umysłowych, inwalidzkiego robotników, od wypadków oraz składek na rzecz Funduszu Pracy na nieniemieckich pracowników z Generalnego Gubernatorstwa.

Właściwą pod względem terytorialnym jest ubezpieczalnia społeczna, w której okręgu znajduje się miejsce zatrudnienia ubezpieczonego. Ubezpieczalnia Społeczna w Krakowie jest ponadto właściwą dla ubezpieczenia tych nieniemieckich pracowników Generalnego Gubernatorstwa, którzy są zatrudnieni na okupowanych terenach rosyjskich i w ramach organizacji Todt. Ci pracodawcy, którzy dotychczas ubezpieczali swych pracowników w innej ubezpieczalni społecznej, mogą prosić Kuratora właściwego dystryktu lub wydział pracy o zezwolenie na ubezpieczenie swych pracowników zatrudnionych na okupowanych terenach rosyjskich nadal w dotychczasowej ubezpieczalni społecznej. Dla pracowników zatrudnionych w Organizacji Todt właściwą jest wyłącznie Ubezpieczalnia w Krakowie.

Dla ubezpieczenia niemieckich obywateli i przynależnych do narodu niemieckiego, którzy posiadają kartę rozpoznawczą, wystawioną przez właściwą władzę administracyjną, oraz dla ubezpieczenia cudzoziemców (Włosi, Słowacy, Belgowie, Francuzi, Holendrzy itd.) właściwą jest Niemiecka Kasa Chorych dla Generalnego Gubernatorstwa w Krakowie, Krowoderska 21.

Obowiązek ubezpieczenia robotników

Robotników dzieli się na następujące grupy ubezpieczeniowe:

Grupa A

Robotnicy ubezpieczeni w pełnym zakresie, za których należy płacić składki z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby i inwalidzkiego oraz składki na rzecz Funduszu Pracy.

Grupa A 1

Robotnicy, za których należy płacić składki z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby oraz na rzecz Funduszu Pracy, a mianowicie:

a) uczniowe zatrudnieni w rzemiośle na podstawie umowy, zarejestrowanej w Izbie Rzemieślniczej,

b) osoby, których zasadniczym utrzymaniem nie jest praca najemna, jeżeli zatrudnione są przez zarząd poczt i telegrafów przy różnych robotach sezonowych na liniach telegraficznych i telefonicznych nie dłużej jak jeden miesiąc,

c) robotnicy korporacyj samorządowych, będący członkami funduszu emerytalnego, istniejącego przy tejże korporacji,

d) robotnicy pobierający zasiłek z ubezpieczenia inwalidzkiego.

Obowiązek ubezpieczenia pracowników umysłowych

Obowiązek ubezpieczenia powstaje również z dniem faktycznego rozpoczęcia pracy, a ustaje z dniem rozwiązania stosunku pracy lub wygaśnięcia roszczenia o wynagrodzenie. Jeśli stały zarobek miesięczny pracownika umysłowego przekroczy 728 zł, obowiązek ubezpieczenia na wypadek choroby ustaje z początkiem 1 dnia po upływie miesiąca kalendarzowego, w którym zarobek ubezpieczonego przekroczył tę granicę.

Przy zmiennych wynagrodzeniach (prowizje) lub wynagrodzeniach powtarzających się okresowo (wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, gratyfikacje, tantiemy itd.), obowiązek ubezpieczenia na wypadek choroby ustaje dopiero wtedy, jeśli przeciętny zarobek z ostatnich 12 miesięcy przekroczył kwotę 8736 zł. Obowiązek ten ustaje z upływem dwunastego miesiąca. W razie zmniejszania się miesięcznego zarobku poniżej kwoty 728 zł, obowiązek ubezpieczenia na wypadek choroby powstaje z początkiem pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego po upływie miesiąca, w którym nastąpiło obniżenie zarobku.

Pracowników umysłowych dzieli się na następujące grupy ubezpieczeniowe:

Grupa B

Pracownicy umysłowi ubezpieczeni w pełnym zakresie, za których należy płacić składki z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby, ubezpieczenia emerytalnego oraz składki na rzecz Funduszu Pracy.

Grupa B 1

Pracownicy umysłowi, za których należy płacić składki z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby oraz na rzecz Funduszu Pracy, a mianowicie:

a) ponownie zatrudnieni byli etatowi i prowizoryczni urzędnicy państwowi oraz niżsi funkcjonariusze państwowi (gońcy biurowi, woźni itd.),

b) pracownicy umysłowi korporacyj samorządowych lub publiczno-prawnych instytucyj, będący członkami funduszu emerytalnego istniejącego przy danej korporacji samorządowej lub instytucji publiczno-prawnej,

c) pracownicy umysłowi pobierający zasiłek z ubezpieczenia rentowego oraz pracownicy umysłowi, którzy nie ukończyli szesnastu lat życia.

Grupa B 2

Pracownicy umysłowi, za których należy płacić składki z tytułu ubezpieczenia emerytalnego oraz na rzecz Funduszu Pracy, a mianowicie:

a) pracownicy umysłowi zatrudnieni w gospodarstwach rolnych, leśnych, ogrodowych, hodowlanych i rybnych,

b) pracownicy umysłowi, których stały zarobek miesięczny przekracza 728 zł.

Ubezpieczenie od wypadków robotników i urzędników

Grupa C

Obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków podlegają wyżej wymienione kategorie pracowników (grupa A do grupy B 2) z wyjątkiem ponownie zatrudnionych byłych polskich etatowych i prowizorycznych urzędników i niższych funkcjonariuszy państwowych. Robotnicy zatrudnieni w gospodarstwach rolnych, leśnych, ogrodowych, hodowlanych i rybnych podlegają tylko obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków.

Tych robotników nie należy zgłaszać imiennie do ubezpieczenia. Natomiast należy zgłosić gospodarstwo jako takie na przepisanym formularzu w ciągu 7, wzgl. 10 dni od dnia objęcia danego gospodarstwa.

Od obowiązku ubezpieczenia od wypadków są zwolnieni wszyscy robotnicy, zatrudnieni w gospodarstwach rolnych o obszarze poniżej 30 ha.

Dział ubezpieczeń

Nowe stopy składek dla ubezpieczenia od rabunku

obowiązujące od 1 marca 1943 r.

Taryfę oraz stopy składek, dotyczące ubezpieczeń od rabunku towarów, za wyjątkiem jubilerskich i zegarmistrzowskich, uzupełnia się następującym postanowieniem:

„Maksymalna suma dodatkowego ubezpieczenia od rabunku nie może przenosić 20 % sumy ubezpieczenia towarów w pełnej wartości, a przy ubezpieczeniach ułamkowych 20 % pełnej wartości towarów względnie sumę ułamkowo ubezpieczoną".

Uchyla się z natychmiastową ważnością i aż do odwołania postanowienia, dotyczące niektórych stawek taryfowych, odnośnie ubezpieczenia od rabunku gotówki, waluty, papierów wartościowych, weksli obiegowych, znaczków stemplowych, urządzeń i maszyn biurowych oraz uszkodzenia skarbców i kas. W ich miejsce wprowadza się następujące postanowienia i stopy składek:

1. Ubezpieczenie od rabunku w ubezpieczonym lokalu: Należy podawać osobno sumy ubezpieczone dla gotówki i czeków kasowych, a osobno dla papierów wartościowych łącznie z wekslami, czekami obrachunkowymi itp. Ubezpieczenie każdej z tych pozycji zawiera się na pierwsze ryzyko.

Uwaga: Jako lokal ubezpieczony w znaczeniu taryfowym uważa się pomieszczenie, w którym znajdują się miejsca wpłat i wypłat (kantory kasowe) łącznie z ewentualnymi poczekalniami dla publiczności i przedsionkami oraz przejściami dla jej dostępu do kantorów kasowych.

a) Z a rabunek w kantorach kasowych i/lub w skarbcach (pod warunkiem włączenia do ubezpieczenia wszystkich kantorów kasowych ubezpieczającego, znajdujących się w budynku objętym ubezpieczeniem) opłaca się:

od gotówki, not bankowych, czeków kasowych. Najwyższa dopuszczalna suma ubezpieczona w jednym ubezpieczonym lokalu							Papiery wartościowe weksle itp. (bez ograniczenia sumy ubezpieczenia)
W klasie A/B	100000	250000	500000	750000	1000000	2000000	
„ „ C	50000	125000	250000	375000	500000	—	
przy ograniczeniu odpowiedzialności za szkody najwyżej do kwoty							
W klasie A/B	100000	250000	250000	250000	250000	500000	
„ „ C	50000	125000	125000	125000	125000	—	
dla każdego kantoru kasowego względnie dla każdego wypadku rabunku poza kantorem lub skarbcem, jednak w obrębie budynku objętego ubezpieczeniem.							
Stopień taryfowy:	1	2	3	4	5	6*)	7
W obecności:							
a) jednej tylko osoby	5‰	nie przyjmuje się do ubezpieczenia					4‰
b) co najmniej 2 osób	3‰	5,5‰	6‰	6,5‰	7‰	7,5‰	2‰
Przepisy bezpieczeństwa, które muszą być zastosowane Nr:	1, 2	1, 2, 3	1, 2, 3	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	1, 2, 3

*) Ubezpieczenia według 6 stopnia taryfowego są dopuszczalne tylko dla pięciu przez Bankaufsichtsstelle osobno wyznaczonych i wymienić się mających instytucji bankowych w Warszawie i Krakowie i tylko dla jednego w każdym z tych miast znajdującego się zakładu względnie oddziału.

b) Dodatkowe ubezpieczenie zawartości skarbców: Poza ubezpieczeniem według punktu 1a) mogą być dodatkowo ubezpieczone:

aa) w otwartych skarbcach tzn. takich, które w czasie godzin kasowych, przeznaczonych dla publiczności, czasowo są otwierane lub pozostają otwarte:

gotówka, noty bankowe i czeki kasowe na dalszą sumę zł 1 000 000 za składką 7‰. (Dla zaliczonych do 6 stopnia taryfowego pięciu instytucji bankowych może być suma dodatkowego ubezpieczenia podwyższona do kwoty zł 2 000 000 za opłatą składki 7,5‰).

Przepisy bezpieczeństwa, które muszą być zastosowane: Nr 1, 2, 3, 4, 7.

bb) w zamkniętych skarbcach tzn. takich, które podczas godzin kasowych, przeznaczonych dla publiczności, są stale zamknięte, względnie w tym czasie otwierane są tylko w razie potrzeby i jeżeli na czas ich otwarcia zamknięte zostaje wejście dla dostępu publiczności. (Uważa się za wystarczające zamknięcie skarbca silną kratą z kutego żelaza, jeżeli zamyka się ją dwoma zamkami i jeżeli miejsce pracy jednej z osób wspólnie ją zamykających znajduje się poza obrębem lokalności kasowych):

gotówka, noty bankowe i czeki kasowe na dalszą sumę zł 3 000 000 za składką 2‰. (Dla zaliczonych do 6 stopnia taryfowego pięciu instytucji bankowych dopuszczalne jest podwyższenie sumy dodatkowego ubezpieczenia do kwoty zł 4 000 000 za opłatą składki 2‰).

Przepisy bezpieczeństwa, które muszą być zastosowane: Nr. 1, 2, 3, 4, 6.

cc) w zamkniętych kasach ogniotrwałych (ubezpieczenie dopuszczalne tylko dla kantorów kasowych nie posiadających osobnego skarbca):

1. przy zastosowaniu przepisu bezpieczeństwa Nr 5:

gotówka itp. na dalszą sumę złotych 500 000 za opłatą składki 5,5‰.

Odpowiedzialność ograniczona do kwoty zł 500 000 na każdą kasę.

2. jeżeli z przyczyn wynikających z warunków pomieszczenia nie jest możliwe zastosowanie przepisu bezpieczeństwa Nr. 5:

uważa się każdą kasę ogniotrwałą pod względem ubezpieczenia jako kantor kasowy podlegający w zakresie maksymalnych sum ubezpieczenia i wysokości stóp składek postanowieniom punktu 2a) z tym dodatkiem, że maksymalna suma ubezpieczenia przewidziana dla 5 stopnia taryfowego może być podwyższona do kwoty zł 1500 000.

Przepisy bezpieczeństwa, które muszą być zastosowane: Nr 1, 2, 3, ewentualnie 5, a przy ogólnej sumie ubezpieczenia przenoszącej zł 500 000 także Nr 4.

3. Przepisy bezpieczeństwa:

Nr 1: Dostęp do ubezpieczonego lokalu może być otwarty dla publiczności dopiero po zajęciu przez wszystkich pracowników miejsc pracy, najwcześniej w kwadrans przed rozpoczęciem wyznaczonego dla pracowników normalnego czasu pracy, w żadnym zaś wypadku przed godziną 9-tą. Przyjmowanie stron musi ustać co najmniej na ½ godziny przed zakończeniem wyznaczonego pracownikom normalnego czasu pracy, najpóźniej jednak o godzinie 16.

Nr 2: Lokal ubezpieczony może być dostępny z zewnątrz tylko jednymi drzwiami, w szczególności:

a) przed rozpoczęciem godzin kasowych dla publiczności i po ich ukończeniu tylko jednymi drzwiami wchodowymi, przeznaczonymi dla pracowników i pozostającymi pod dozorem obsługującego je portiera. Drzwi przeznaczone dla publiczności muszą być w tym czasie zamknięte i nie mogą być używane;

b) w czasie godzin kasowych dla publiczności tylko drzwiami wchodowymi, przeznaczonymi dla ruchu publiczności tak, że w tym czasie wszelkie inne drzwi wchodowe pozostawać muszą z zewnątrz niedostępne, przy zachowaniu jednak możliwości szybkiego i łatwego ich otwarcia od wewnątrz w wypadku koniecznej potrzeby.

Jeżeli do lokalu ubezpieczonego prowadzą tylko jedne drzwi wchodowe, służące równocześnie do użytku pracowników i publiczności, muszą drzwi te pozostawać zamknięte przed rozpoczęciem godzin kasowych dla publiczności oraz po ich zakończeniu i mogą być otwarte przez portiera tylko w razie koniecznej potrzeby wejścia lub wyjścia pracowników. Na równi z pracownikami uważać należy osoby odwiedzające ubezpieczającego w sprawach zawodowych także poza godzinami przeznaczonymi dla ruchu publiczności, znane portierowi albo dostatecznie się legitymujące.

Nr 3: W czasie, gdy kasa jest czynna znajdować się musi w pomieszczeniu, umożliwiającym pełną kontrolę lokalu kasowego i dostępu do tegoż, lub też w samym lokalu kasowym straż porządkowa mająca

wyłącznie

przede wszystkim*)

za zadanie obserwację i pilnowanie lokalu kasowego i odwiedzającej go publiczności.

Nr 4: Lokal kasowy musi być wyposażony w urządzenie alarmowe o dostatecznym zasięgu, ostrzegające w chwili alarmu wszystkie kantory kasowe, kierownictwo zakładu i ważniejsze oddziały służbowe ubezpieczającego, znajdujące się w budynku objętym ubezpieczeniem. Urządzenie alarmowe należy poddawać sprawdzeniu w krótkich odstępach czasu, co najmniej zaś raz w tygodniu. Urządzenie alarmowe uważa się za dostateczne, jeżeli w każdym kantorze kasowym znajduje się co najmniej jedno połączenie, umożliwiające uruchomienie przyrządu alarmowego pociśnięciem nogą, a co najmniej dwa takie połączenia poza lokalem kasowym, w których jedno znajdować się musi w pomieszczeniu dla obserwacji i pilnowania lokalu kasowego. Elektryczne urządzenie alarmowe musi posiadać podwójne źródło prądu.

Nr 5: Kasa nie może być ustawiona w lokalu kasowym, lecz musi się znajdować w zamkniętym lokalu sąsiednim. Lokal ten tak jak i kasa, muszą być stale zamknięte i mogą być otwierane w razie potrzeby tylko na czas nieodzownie z tym związany. Klucze kasy muszą być rozdzielone między co najmniej 2 osoby, z których jedna przebywać musi regularnie poza lokalem kasowym.

Nr 6: Klucze skarbca muszą być rozdzielone między co najmniej 2 osoby; przynajmniej jedna z nich musi przebywać regularnie poza lokalem, z którego skarbiec jest dostępny.

Nr 7: Do skarbca nie mogą prowadzić niezamknięte przejścia z lokalności, do których ma przystęp publiczność kasowa.

4. Ustępstwo:

W razie zaprowadzenia osobnej ochrony policyjnej, polegającej na:

a) połączeniu urządzenia alarmowego z najbliższym posterunkiem policyjnym i/lub

b) dozorowaniu lokalu ubezpieczonego przez uzbrojone patrole policyjne (patrole bankowe), kontrolujące lokal ubezpieczony co najmniej 2 razy w ciągu dnia, może być udzielone ustępstwo w wysokości 10% stawek taryfy podanych pod 2.

Ubezpieczenie od rabunku osób zajętych transportem gotówki i innych walorów: Uchyla się postanowienia dotychczasowej taryfy z natychmiastową ważnością i aż do odwołania. Tekst taryfy otrzymuje następujące, niezwłocznie obowiązujące brzmienie:

A. Podział posłańców na kategorie niebezpieczeństwa: jak dotychczas.

B. Granice odpowiedzialności: według postanowień dotychczasowych B 1.

C. Maksymalne sumy ubezpieczenia: Najwyższe sumy ubezpieczenia względnie maksymalne granice odpowiedzialności wynoszą dla poszczególnych posłańców względnie transportów grupowych:

	W kategoriach niebezpieczeństwa		
	A	B	C
1. dla poszczególnego posłańca bez asysty	40.000	25.000	15.000
" " " *) z asystą	300.000	225.000	150.000
2. dla transportów grupowych wykonywanych wspólnie przez co najmniej 3 posłańców albo 2 posłańców i trzecią towarzyszącą im osobę*) .	500.000	500.000	500.000

*) Dla Warszawy i Krakowa: **400.000** w wypadku **1.**
względnie **1,000.000** w wypadku **2.**

Posłańcy wykonujący transporty zarówno oddzielnie, jak i należący do transportów grupowych, uważani są w tym drugim wypadku jako ubezpieczeni tylko wówczas, jeżeli poza ubezpieczeniem poszczególnych posłańców istnieje także ubezpieczenie grupowe.

D. Ubezpieczenie z podaniem nazwisk posłańców: Ubezpieczenie, także grupowe, dopuszczalne jest tylko przy wymienieniu nazwisk posłańców.

E. Zastępcy posłańców: Postanowienia dotychczasowej taryfy, obowiązują nadal, jednak z następującym uzupełnieniem: Ubezpieczeni posłańcy mogą wzajemnie zastępować się jako zastępcy posłańców, jeżeli to zostało zadeklarowane przy zawarciu ubezpieczenia. W razie obrabowania zastępcy posłańca musi być przeprowadzony dowód — w drodze przedłożenia księgi kursów posłańców — że w chwili rabunku posłaniec, którego zastąpiono, nie wykonywał sam transportu.

F. Stawki taryfowe: (Dopuszczalne jest tylko jednostkowe ubezpieczenie posłańców kasowych. Dla każdego posłańca należy deklarować oddzielną sumę ubezpieczenia. Przy transportach grupowych uważa się każdą grupę za jednego posłańca). Stopy składek wynoszą dla poszczególnych posłańców względnie grup posłańców w kategoriach niebezpieczeństwa:

A	B	C
4.4‰	6.6‰	11‰

Posłańców, należących do różnych kategorii niebezpieczeństwa, zalicza się do kategorii najwyższej. Jeżeli przy tym oznaczono sumy ubezpieczenia w różnej wysokości dla poszczególnych kategorii niebezpieczeństwa, należy od różnicy sum niższej i wyższej kategorii obliczyć składkę według stawki dla niższej kategorii w wypadku, gdy dla niższej kategorii zadeklarowaną została wyższa suma ubezpieczona.

Bliższe wyjaśnienia i konkretne przykłady podamy w następnym numerze.

*) Dopuszczalne tylko w przy ubezpieczeniach gotówki itp. poniżej zł 500 000.

Dział kształcenia

Kursy Spółdzielcze, rok VII

W roku 1943/4 Związek Rewizyjny Spółdzielni w Generalnym Gubernatorstwie Dział Kształcenia Spółdzielczego, Referat Kursów Spółdz. Warszawa, ul. Warecka 11a będzie prowadził następujące rodzaje Kursów:

I. Kursy I-go stopnia,
II. „ II-go „
III. „ specjalne.

I. Kursy 1-go stopnia przeznaczone dla pracowników i kandydatów na pracowników spółdzielni.

Kursy te obejmują:

A. Kurs rachunkowości i gospodarki w zakresie spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych, który składa się z 44 wykładów i obejmuje następujące przedmioty:

1. Spółdzielczość . . } 7 wykładów
2. Przepisy prawne i organizacyjne . . }
3. Gospodarka i administracja . . . . 13 „
4. Rachunkowość . . 24 „

Razem 44 wykłady

B. Kurs rachunkowości i gospodarki w zakresie spółdzielni mleczarskich, który składa się z 44 wykładów i obejmuje następujące przedmioty:

1. Spółdzielczość . . } 9 wykładów
2. Przepisy prawne i organizacyjne . }
3. Gospodarka i administracja . . . . 12 „
4. Rachunkowość . . 23 „

Razem 44 wykłady

C. Kurs organizacji i gospodarki spółdzielni rolniczo-handlowych, który składa się z 42 wykładów i obejmuje następujące przedmioty.

1. Spółdzielczość . . 7 wykładów
2. Organizacja spółdzielni roln.-handl. 18 „
3. Gospodarka spółdzielni . . . . . 17 „

Razem 42 wykłady

Referat Kursów Spółdzielczych przyjmuje zapisy na Kursy rachunkowości i gospodarki I-go stopnia — do dnia 1 października 1943 r.

Nauka na tych Kursach rozpoczyna się dn. 1 października 1943 r. i trwa 10 miesięcy.

Opłata za naukę wynosi za cały Kurs zł. 150.—.

Kurs rachunkowości i gospodarki I-go stopnia przeznaczony jest dla tych wszystkich osób, które mają lub mieć będą do czynienia z działalnością gospodarczą spółdzielni, a więc zarówno dla pracowników spółdzielni, członków zarządu, praktykantów i kandydatów na pracowników, jak i dla tych, którzy z racji swego stanowiska czy zawodu (nauczyciele, urzędnicy samorządowi itp.) znajdują się w żywszym kontakcie z działalnością spółdzielni.

W szczególności Kurs ten ma na celu:

1) zapoznanie pracowników lub kandydatów na pracowników spółdzielni z organizacją i gospodarką spółdzielni rolniczo-handlowej;

2) wyrobienie w członkach zarządu dobrej orientacji w całokształcie spraw spółdzielni i przygotowanie teoretyczne do prawidłowego prowadzenia gospodarki przedsiębiorstwa spółdzielczego;

3) zapoznanie młodzieży i innych osób z działalnością i zadaniami tego typu spółdzielni.

II. Kurs IIgo stopnia dla pracowników spółdzielni

Nauka na Kursie II stopnia (D) trwa dwa lata, przy tym każdy może ją rozpocząć w dowolnej porze z chwilą zapisania się na Kurs.

Opłata za naukę wynosi za cały Kurs zł. 250.—. Poza tym Uczestnik wpłaca dodatkowo za każdy z siedmiu egzaminów po zł. 10.—, razem zł. 70.—.

Kurs II-go stopnia obejmuje następujące przedmioty:

1. Spółdzielczość (Wstęp do nauki spółdzielczości i rozbiór zasad spółdzielczych).
2. Ekonomia.
4. Prawo handlowe.
5. Organizacja, gospodarka i administracja spółdzielni.
6. Arytmetyka handlowa.
7. Korespondencja handlowa i biurowość.

Każdy z przedmiotów obejmuje 6 wykładów. Cały przedmiot będzie stanowił skrypt, zawierający około 120 str. odbitki na powielaczu większego formatu.

Kurs II-go stopnia ma na celu pogłębienie wiedzy zawodowej pracowników spółdzielni rolniczo-handlowych z naukowym jej nastawieniem.

Każdy z przedmiotów Kursu winien być przerobiony przez Uczestnika w ciągu 2—3 miesięcy. Przerabianie całego Kursu nie może przekraczać okresu dwóch lat. Na kurs może się zapisać Uczestnik w każdej porze roku.

Przerabiać Kurs należy przedmiotami w sposób następujący: najpierw Uczestnik przerabia pierwszy przedmiot, a po przerobieniu go i złożeniu egzaminu może przystąpić do przerobienia drugiego przedmiotu, po złożeniu egzaminu z niego przystępuje do przerobienia trzeciego itd. Uczyć się będzie każdy Uczestnik pod kierunkiem piszącego wykłady z danego przedmiotu. Autor wykładów poprawia prace Uczestnika, udziela mu wskazówek i przeprowadza egzamin wraz z referatem Kursów.

III. Kursy specjalne

W roku bieżącym będą prowadzone następujące Kursy specjalne:

E. Kurs dla sklepowych i magazynierów rolniczych spółdzielni handlowych.

Nauka na tym Kursie rozpoczyna się 1 października 1943 r.

Opłata za naukę wynosi za cały Kurs zł. 100.—.

Kurs dla sklepowych i. magazynierów rolniczych spółdzielni handlowych składa się z 32 wykł. i obejmuje następujące przedmioty:

1. Spółdzielczość . . . . 4 wykł.
2. Organizacja gospodarcza i administracja spółdzielni wraz z techniką zakupu i sprzedaży . . . . 9 „
3. Towaroznawstwo . . . 16 „
4. Rachunkowość sklepowego i kalkulacja . . . . 3 „

Razem 32 wykł.

Referat Kursów Spółdzielczych przyjmuje zapisy na Kurs do dnia 1 października 1943 r.

Kurs dla magazynierów i sklepowych rolniczych spółdzielni handlowych ma na celu pogłębienie wiedzy zawodowej tych kategorii pracowników. Dlatego też główny nacisk położony jest w tym Kursie na wiedzę z zakresu towaroznawstwa rolniczego, jak również zasad i techniki obsługi klienta.

Magazynier czy sklepowy zdobywa w ciągu dłuższego okresu pracy bogatą wiedzę praktyczną. Zawsze jednak mogą zachodzić w niej braki, których usunięcie jest konieczne. Od

tego zależy usprawnienie działalności spółdzielni, ułatwienie sobie pracy. To zaś wymaga uzupełnienia dotychczasowej wiedzy i jej usystematyzowania.

Zwłaszcza praca sklepowego jest pod wieloma względami nader trudna i odpowiedzialna. Wymaga ona nie tylko dobrej znajomości towaru i umiejętności obchodzenia się z nim, lecz także orientacji w zakresie upodobań i przyzwyczajeń miejscowego nabywcy. Wymaga przede wszystkim wiadomości o sposobie postępowania z nim, aby go nie tylko nie zrazić do spółdzielni, lecz przeciwnie związać z nią na trwałe i przez niego oddziaływać na szersze kręgi ludności.

F. Kurs księgowości przebitkowej rolniczych spółdzielni handlowych.

Nauka na tym Kursie odbywa się dwa razy do roku. W roku szkolnym 1943/44 Kurs pierwszy zaczyna się 1 sierpnia 1943 r. i trwa do 31 grudnia 1943 r., Kurs następny zaczyna się 1 stycznia 1944 r. i trwa do 31-go maja 1944 r. Okres nauki na tym Kursie wynosi więc 5 miesięcy.

Opłata za naukę wynosi za cały Kurs zł. 150.—.

Kurs księgowości przebitkowej obejmuje 10 wykładów. Do wykładów zostaną dołączone potrzebne wzory, druki i aparaty.

Kurs jest przeznaczony dla wszystkich pracowników spółdzielni, którzy posiadają znajomość prowadzenia ksiąg wiązanych systemu amerykańskiego i chcą jeszcze opanować rachunkowość przebitkową. Opanowanie księgowości przebitkowej jest dla pracowników spółdzielni bardzo ważne ze względu na wprowadzenie jej w powiatowych spółdzielniach rolniczo-handlowych i projektowane wprowadzenie do rejonowych spółdzielni rolniczo-handlowych.

G. H. I. Kursy dla członków rad nadzorczych

Kursy te obejmują:

Kurs dla członków rad nadzorczych:

G. spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych;

H. spółdzielni mleczarskich;

I. rolniczych spółdzielni handlowych.

Nauka na tych Kursach rozpoczyna się dn. 15 listopada 1943 r.

Opłata za naukę wynosi za cały Kurs zł. 80.—.

Kurs dla członków rad nadzorczych składa się z 22 wykładów i obejmuje następujące przedmioty:

1.	Spółdzielczość	2 wykł.
2.	Przepisy prawne i organizacyjne	4 „
3.	Kontrola rachunkowości i gospodarki	10 „
4.	Przeprowadzanie rewizyj	6 „
	Razem	22 wykł.

Referat Kursów Spółdzielczych przyjmuje zapisy na Kurs do dnia 1 października 1943 r.

Kurs dla członków rad nadzorczych ma na celu przygotowanie do sprawnego przeprowadzania rewizji spółdzielni i do należytego pełnienia ogólnego nadzoru nad gospodarką spółdzielni.

Funkcje członków rad nadzorczych są ze stanowiska gospodarki i rozwoju spółdzielni nader ważne. W każdej spółdzielni zachodzi potrzeba ciągłego wnikania w bieg gospodarki, udzielania wskazówek i rad fachowych członkom zarządu i pracownikom. Wiadomo zaś, że czynności gospodarcze nawet w niewielkiej spółdzielni są liczne i złożone. Błędy w prowadzeniu gospodarki, niezauważone w porę i nieusunięte mogą wpłynąć ujemnie na rozwój spółdzielni a nieraz zachwiać jej podstawami i przyczynić się do jej upadku. Rewizje przeprowadzane z ramienia Związku Rewizyjnego nie mogą zapobiec powstawaniu błędów i uchybień pomiedzy jedną a drugą rewizją. Rada Nadzorcza musi przeto czuwać stale nad działalnością spółdzielni. Do tego jednak nie wystarczy zapał i zamiłowanie do pracy gospodarczo-społecznej ze strony członków rady. Potrzebne jest także specjalne przygotowanie systematycznie zdobyte.

J. Kurs dla organizatorów nowych Spółdzielni

Nauka na tym Kursie rozpoczyna się dnia 15 listopada 1943 r.

Opłata za naukę wynosi zł. 80.—.

Kurs dla organizatorów nowych spółdzielni składa się z 22 wykładów i obejmuje następujące przedmioty:

1.	Spółdzielczość	5 wykł.
2.	Organizacja i założenie spółdzielni	5 „
3.	Gospodarka spółdzielni .	9 „
4.	Rachunkowość	3 „
	Razem	22 wykł.

Referat Kursów Spółdzielczych przyjmuje zapisy na Kurs do dnia 1 października 1943 r.

Powszechnie stwierdzony jest objaw, że na wielu terenach brakuje szeregu spółdzielni. Nie jest dotąd dostateczna sieć spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych, ani też mleczarskich, czy rolniczych spółdzielni handlowych, czy wreszcie innych spółdzielni wytwórczych i przetwórczych.

Z drugiej strony zjawia się coraz więcej osób, które zapoznały się już ze spółdzielczością. Pragnęłyby w wielu wypadkach wziąć czynny udział w pracy spółdzielczej. Swój zapał i osiągnięte wiadomości mogłyby więc z pożytkiem wykorzystać w powoływanych do życia spółdzielniach.

Założenie jednak nowej placówki spółdzielczej, która ma naprawdę spełniać swoje zadania i przynosić członkom korzyści, nie jest rzeczą łatwą. Pierwsze kroki muszą być zrobione rozważnie i bez błędów. I oto celem Kursu jest nauczanie organizatorów, jak przystępować do pracy od samego początku.

Zgłoszenie na ten Kurs winno być dokonane łącznie z projektem organizacji nowej spółdzielni, której w danej okolicy nie ma, a zachodzi potrzeba powołania jej do życia. Jeśli zgłaszający się nie mają jeszcze wyraźnie określonego projektu organizacyjnego, powinni razem ze zgłoszeniem zaznaczyć, że dopiero po Kursie przystąpią do prac przygotowawczych.

Zgłoszenia należy wysyłać do Okręgowych Związków, które określą, czy może być organizowana nowa placówka spółdzielcza w tej, czy innej miejscowości.

Równocześnie z przerabianiem wykładów winna się odbywać praca przygotowawcza do założenia spółdzielni, a bezpośrednio po Kursie — uruchomienie nowej spółdzielni.

UWAGI I WSKAZÓWKI OGÓLNE

Dogodności Kursów Spółdzielczych

Pragnący się dokształcać nie będą musieli wyjeżdżać na specjalny Kurs, odrywać się od codziennej pracy, ponosić koszty utrzymania w czasie Kursu. Nie zmieniając dotychczasowych warunków życia i pracy, będą się mogli uczyć drogą listowną.

Przerabianie Kursu drogą listowną jest bardzo tanim sposobem samokształcenia. Koszt Kursu wraz z opłatą pocztową, z przesyłaniem do Warszawy odrabianych zadań wynosi o wiele mniej, niż przyjazd na Kurs, pokrycie kosztów mieszkania, utrzymania itp.

Kto może być uczestnikiem K. S.?

Na Kurs może się zapisać każdy, kto ma ukończonych 18 lat, umie biegle czytać, pisać, zna cztery działania arytmetyczne i ma początkowe wiadomości o ułamkach. Praktyka jest wskazana, ale i nie posiadający praktyki mogą uczestniczyć w K. S. Wyjątek stanowi Kurs II-go stopnia, który wymaga wykształcenia w zakresie liceum lub gimnazjum dawnego typu (8 lat). Konieczne jest także uprzednie przerobienie Kursu I-go stopnia lub dłuższa praktyka w spółdzielni uznana za wystarczającą przez Kierownictwo Kursów. Minimum wieku wynosi dla kandydatów na uczestników Kursu II-go stopnia 20 lat.

Zgłoszenie na K. S., opłata za naukę i jej przekazanie

Pragnący zapisać się na K. S. winien podpisać załączone zgłoszenie i nadesłać je pod adresem: **Związek Rewizyjny Spółdzielni w Gen. Gub., K. S. w Warszawie, Warecka 11-a.**

Każdy zapisujący się na Kurs winien przesłać wraz ze zgłoszeniem pierwszą ratę na opłatę za naukę.

Opłata ta, jak już wspomniano, wynosi na Kursach rachunkowości i gospodarki spółdzielni (A, B, C,) po zł. 150.— za każdy Kurs, na Kursie II stopnia (D) zł. 250.—, na Kursie dla sklepowych i magazynierów rolniczych spółdzielni handlowych (E), oraz na Kursie rachunkowości przebitkowej rolniczych spółdzielni handlowych (F) po zł. 150.— za Kurs, na Kursach dla członków rad nadzorczych (G. H. I.) i na Kursie dla organizatorów nowych spółdzielni (J) po zł. 80.— za każdy Kurs.

Poza tym na Kursie II-go stopnia (D) dochodzą opłaty egzaminacyjne.

Opłatę uskutecznia się w dwóch równych ratach: pierwszą ratę — łącznie ze zgłoszeniem, drugą ratę do dn. 31 grudnia 1943 r. Zgłoszenia nadesłane bez opłacenia pierwszej raty nie będą uwzględniane.

Na Kursie II-go stopnia (D) pierwszą ratę razem ze zgłoszeniem, drugą po złożeniu egzaminu z trzeciego przedmiotu.

Pieniądze przesyła się przekazem pocztowym pod adresem: Związek Rewizyjny Spółdzielni w GG, Dział Sprzedaży Wydawnictw dla K. S.), Warszawa, Warecka 11-a. Na przekazie należy wyraźnie napisać, za czyje uczestnictwo jest wnoszona opłata.

Pieniądze można również wpłacać bezpośrednio do Referatu Kursów Spółdzielczych, Warszawa, ul. Warecka 11-a.

W razie odmowy przyjęcia na Kurs nadesłane pieniądze będą zwrócone. Zgłoszenia bez równoczesnego przekazania pieniędzy nie będą rozpatrywane.

Zgłoszeni kandydaci otrzymają ze Związku zawiadomienie o przyjęciu na Kurs. Od tej chwili będą listownie otrzymywali wykłady

Celem uniknięcia wszelkich nieporozumień, należy pamiętać o datach zapisów, podanych przy informacjach o poszczególnych Kursach. Po rozpoczęciu nauki — podobnie jak w szkołach — nowych uczestników przyjmować nie można ze względu na trudności organizacyjno-techniczne.

Metoda nauczania na K. S.

Każdy uczestnik K. S. będzie otrzymywał wykłady drukowane lub powielane. Wykłady będą przesyłane pocztą po 2 wykłady albo cały skrypt Kursu II stopnia. Jest więc łatwo obliczyć czas trwania nauki. Po przerobieniu każdego wykładu uczestnik jest obowiązany wykonać zadanie, podane na końcu wykładu.

Do przerabiania zadań rachunkowych uczestnicy otrzymują komplet druków i formularzy rachunkowych. Zadania odsyła się do poprawienia do Referatu K. S. Warszawa, Warecka 11-a, Związek Rewizyjny Spółdzielni w GG. Poprawione zadania będą zwracane pocztą. Warunkiem zasadniczym należytego wykorzystania Kursu jest terminowe odrabianie i wysyłanie zadań.

Obok wykładów uczestnicy K. S. powinni posiadać niektóre książki i równocześnie czytać odpowiednie rozdziały. Potrzebne książki można wypożyczyć w miejscowej spółdzielni, lub też, gdy będą trudności w ich wypożyczeniu nabywać w Dziale Wydawniczym Związku (Warszawa, ul. Warecka 11-a).

Uczestnicy Kursów: A, B, C, E i F, po wykonaniu wszystkich zadań, będą zaproszeni na konferencję, połączoną z egzaminem. Uczestnicy Kursu II-go stopnia (D) będą składali egzaminy z każdego przedmiotu.

W czasie pracy na Kursie uczestnicy, z wyjątkiem uczestników Kursu II-go stopnia (D), odbędą 3-krotnie ćwiczenia ustne.

O terminach i miejscach konferencyj i ćwiczeń uczestnicy zostaną powiadomieni w odpowiednim czasie.

Na podstawie dodatnich ocen wykonanych zadań i egzaminu, uczestnicy otrzymają zaświadczenia o ukończeniu K. S.

W roku bieżącym można się zapisać na każdy Kurs tylko pojedynczo. Dotychczas dopuszczalne przerabianie Kursu w 1—3 osobowych zespołach Uczestników zostaje zniesione. Pozostaje więc tylko forma pracy indywidualnej.

Spółdzielnie a K. S.

Nauką na Kursach Spółdzielczych winni zainteresować się nie tylko indywidualni pracownicy, członkowie zarządu spółdzielni itp., lecz także kierownictwo spółdzielni. Zrozumiałe jest bowiem, że podniesienie wiedzy zawodowej pracowników ma dla spółdzielni duże znaczenie. Dotąd spółdzielnie w słabym tylko stopniu kładły nacisk na odpowiedni dobór i pogłębianie umiejętności swych pracowników. Wiadomo zaś, że sprawność w działaniu i możliwości rozwoju spółdzielni zależą w dużej mierze od należytego przygotowania do umiejętności myślenia i wykonywania pracy całego jej personelu. Toteż stosunek spółdzielni do K. S. powinien być aktywny.

Przejawiać się on winien m. in. w zgłaszaniu i starannym doborze kandydatów na Uczestników, ułatwianiu im warunków uczenia się, zachęcaniu do systematycznej nauki, czuwaniu nad regularnym wpłacaniem należności za Kurs itp.

Taka współpraca między spółdzielnią a K. S. przyniesie w wyniku korzyści wszystkim zainteresowanym stronom, tj. spółdzielni, uczestnikowi i K. S.

Sprawozdanie roczne Spółdzielni roln.-handlowych

Spółdzielnie rolniczo-handlowe zamknęły z dniem 30. 6. rok gospodarczy 1942/3 i teraz, jak co roku, mają obowiązek wypracować i przedłożyć sprawozdanie roczne.

Praktyka lat ubiegłych wskazuje, że spółdzielnie rolniczo-handlowe przy robieniu sprawozdania rocznego nie dość dokładnie wypełniają j e g o p u n k t V „S p r a w o z d a n i e o g ó l n e" (str. 4—5). Z tego względu przypominamy, jaka ma być treść tego punktu.

Należy tu wymienić przede wszystkim ważniejsze zdarzenia z ubiegłego roku gospodarczego, które w sposób korzystny lub niekorzystny wpływały na bieg przedsiębiorstwa spółdzielni, np. uruchomienie nowego działu pracy lub likwidacja któregoś z działów dotychczasowych.

W odniesieniu do bilansu zamknięcia należy wyjaśnić zmiany na kontach majątku stałego, a więc wspomnieć o kupnie względnie sprzedaży nieruchomości, jeżeli one miały miejsce, o przeprowadzonych budowach, o ważnych przybytkach i ubytkach w majątku ruchomym, jak maszyny itp. Wyjaśnić należy zobowiązania przybliżone, a również podać, z jakich pozycji składają się sumy pozabilansowe. Tu wreszcie trzeba zwrócić uwagę na ciche rezerwy w zapasach towarów, na odpisy nadzwyczajne.

W odniesieniu do rachunku strat i zysków należy wyjaśnić pozycje innych wydatków zwyczajnych, wydatków nadzwyczajnych i dochodów nadzwyczajnych o ile są to pozycje większe, a także wymienić, jakie sumy figurują w pozycji 10 b po stronie wydatków „przelewy na równoważniki wartości". Z objaśnień w tym punkcie winno być widoczne, jakie większe straty o charakterze nadzwyczajnym poniosła ewentualnie spółdzielnia, jakie otrzymały dotacje itd.

W dalszym ciągu zwracamy uwagę na punkt VI/3 „W i e r z y t e l n o ś c i w e d ł u g p o d m i o t u w k o ń c u o k r e s u s p r a w o z d a w c z e g o" (str. 7 sprawozdania rocznego).

Pod literą a. „wierzytelności z tytułu dostaw towarowych" umieścić należy: pozostałości na kontach debetowych grupy kont 10 „Centrale gospodarcze" i pozostałości na kontach dłużników grupy kont 11, gdy chodzi o rachunki bieżące; pozostałości na odpowiednich kontach grupy kont 14, gdy chodzi o obligo, wekslowe.

W taki sposób w i e r z y t e l n o ś c i z t y t u ł u d o s t a w t o w a r o w y c h z r a c h u n k ó w b i e ż ą c y c h (punkt b kolumna pierwsza) winny co do sumy zgadzać się z sumami wykazanymi w aktywach bilansu w pozycjach III 1 d, III 5 i III 7.

Wydawnictwa

„Chleb jako czynnik polityczny".

Ukazała się bardzo ciekawa książka Brunona Luxenberga pod powyższym tytułem („Brotpolitik") — 376 stron oraz 16 graficznych wykresów, cena zł. 19,20 — tylko w języku niemieckim — do zamówienia przez Agrarverlag, Glatzerstr. 48.

Autor, jako długoletni specjalista wydobył, jak mówi, z całych gór papieru streszczony materiał dla definicji tego, co się zowie polityka zbożowa i gospodarka chleba.

Bardzo ciekawe są wywody, interesujące też spółdzielcę, odnoszące się do dziejów chleba od najdawniejszych czasów aż do obecnej chwili.

Mamy tutaj zagadnienia starych Aten, Rzymu, państwa bizantyńskiego, i t. d. Od roku 1817 wchodzą, jako producenci, państwa nowego świata czyli Ameryka w orbitę polityki chlebowej

Bardzo aktualnymi są wywody o tworzeniu się cen zbożowych, o spekulacji i giełdowych podstawach liberalnej gospodarki przedwojennej, zwłaszcza w okresie wojny światowej. Zarazem uwydatnia autor dodatnie zmiany, które pod względem polityki chlebowej zaszły w obecnym okresie wojny totalnej.

Książka ta wzbogaca wybitnie literaturę agronomiczną ostatnich lat.

Samouczek dla cholewkarzy i szewców

Nakładem Spółdzielni Szewsko-Cholewkarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej istniejącej od kwietnia 1940 roku ukazał się bardzo na czasie samouczek objaśniony rysunkami znanego nauczyciela-instruktora szkoły zawodowo-dokształcającej Stanisława Porankiewicza będącego zarazem prezesem Zarządu i kierownikiem Spółdzielni.

Użyteczny ten dla każdego postępowego „obuwnika" podręcznik (jest to już trzecie wydanie) ukazało się w związku z dwoma kursami dokształcającymi w Kalwarii i zostały uzupełnione drugą piękną broszurą tegoż samego autora pod tytułem: „Anatomia w zawodzie szewskim" i „Materiałoznawstwo dla szewców i cholewkarzy" — gdzie omawia się też tak ogólnie ważne zagadnienia szkodników skór — „garbarstwa" i „zamszownictwa".

Obie te broszury są do nabycia w Zarządzie Spółdzielni Szewsko-Cholewkarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej — odgrywającej coraz ważniejszą rolę w udziale obrotów spółdzielczych, po wydobyciu się tamtejszego społeczeństwa z dawnych wpływów chałupniczo-żydowskich.

OGŁOSZENIA REJESTROWE I STATUTOWE

OBJAŚNIENIE ZNAKÓW: N-ry DOLNE Z PRAWEJ STRONY: Nr ogłoszenia w piśmie i kolejność ogłoszeń kilkakrotna.

CENNIK OGŁOSZEŃ SPÓŁDZIELNI: Ogłoszenia rejestrowe: pierwszy wpis — zł 80.—; zmiany w rejestrze — zł 30.—; za każde ogłoszenie likwidacyjne — zł 30.—. Ogłoszenie o walnym zgromadzeniu — zł 45.—. Ogłoszenie bilansu w tabeli — zł 80.—, oddzielnie — zł 160.—.

Zmiany statutów

Walne Zgromadzenie członków Sklepu Kółka Rolniczego „Siew" w Bielczy, stow. spółdz. z ograniczoną odpowiedzialnością, odbyte w dniu 8. 6. 1941 r. powzięło uchwałę w przedmiocie przyjęcia nowego statutu wzoru związkowego z obniżeniem dotychczasowej odpowiedzialności członków na odpowiedzialność udziałami. Firma Spółdzielni będzie brzmiała „Siew" Spółdzielnia Rolniczo-Spożywcza w Bielczy z odpowiedzialnością udziałami. Spółdzielnia podaje do wiadomości, że jest gotowa na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty, potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych lub spornych, zaś wierzycieli którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu trzech miesięcy od tego dnia, uważać się będzie za zgadzających się na powyższe zmiany. Sp. 1014/Ogł. III.

Walne Zgromadzenie członków Spółdzielni Mleczarskiej w Babinie z odpowiedzialnością udziałami uchwaliło w dniu 30 maja 1943 r. zmienić art. 40 statutu Spółdzielni w tym sensie, że udział członkowski wynoszący 20 złotych płatny jest przy przystąpieniu do Spółdzielni 5 złotych, a reszta w 15 równych ratach miesięcznych. Uprzednio udział wynosił 20 zł. i był płatny przy przystąpieniu do Spódzielni lub w 12 ratach miesięcznych. Wzywa się wszystkich, nie zgadzających się na powyższą zmianę, do zgłaszania swych pretensyj celem ich zaspokojenia. Wierzycieli, którzy w ciągu trzech miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia nie zgłoszą się do Spółdzielni, uważać się będzie za zgadzających się na powyższą zmianę. Sp. 1032/Ogł. III.

Walne Zgromadzenie członków Spółdzielni Mleczarskiej w Repkach z odpowiedzialnością ograniczoną, uchwaliło w dniu 7 maja 1943 r. dotychczasowy udział, wynoszący 50 zł., obniżyć do 10 zł. z tym, że przy przystąpieniu członek wpłaca 1 zł., a resztę w 9-ciu równych ratach. Również postanowiono znieść dotychczasową pięciokrotną dodatkową odpowiedzialność, a pozostawić odpowiedzialność udziałami. Ponadto uchwalono Spółdzielnię Mleczarską w Repkach połączyć z Okręgową Mleczarnią Spółdzielczą w Sokołowie. Spółdzielnią przejmującą będzie Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza w Sokołowie, a przejmowaną Spółdzielnia Mleczarska w Repkach. Wzywa się wszystkich wierzycieli, nie zgadzających się na powyższe zmiany, do zgłoszenia swych pretensji celem ich zaspokojenia. Wierzycieli, którzy w ciągu trzech miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia nie zgłoszą się do Spółdzielni, uważać się będzie za zgadzających się na powyższe zmiany. Sp. 1017/Ogł. II.

Uchwałą Walnego Zebrania członków Spółdzielni Mleczarskiej w Miłocinie, odbytego w dniu 20 marca 1943 r. postanowiono znieść dodatkową odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni oraz zmieniono wysokość udziału z 25.— zł. od członka na 10.— zł. od krowy. W związku z powyższą zmianą Spółdzielnia podaje do wiadomości, że gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego (trzeciego) ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych jeszcze lub spornych, że jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu 3 miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zamierzoną zmianę. Sp. 1050/Ogł. II.

Uchwałą Walnego Zebrania członków Spółdzielni Mleczarskiej w Słocinie, odbytego w dniu 15 marca 1943 r. postanowiono znieść dodatkową odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni oraz zmieniono wysokość udziału z 25.— zł. od członka na 10.— zł. od krowy. W związku z powyższą zmianą Spółdzielnia podaje do wiadomości, że gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego (trzeciego) ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych jeszcze lub spornych, że jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu 3 miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zamierzoną zmianę. Sp. 1051/Ogł. II.

Uchwałą Walnego Zebrania członków Spółdzielni Mleczarskiej w Przybyszówce, odbytego w dniu 17 marca 1943 r. postanowiono znieść dodatkową odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni oraz zmieniono wysokość udziału z 25.— zł. od członka na 10.— zł. od krowy. W związku z powyższą zmianą Spółdzielnia podaje do wiadomości, że gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego (trzeciego) ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych jeszcze lub spornych, że jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu 3 miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zamierzoną zmianę. Sp. 1052/Ogł. II.

Uchwałą Walnego Zebrania członków Spółdzielni Mleczarskiej w Łące, odbytego w dniu 24 marca 1943 r. postanowiono znieść dodatkową odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni oraz zmieniono wysokość udziału z 25.— zł. od członka na 10.— zł. od krowy. W związku z powyższą zmianą Spółdzielnia podaje do wiadomości, że gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego (trzeciego) ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych jeszcze lub spornych, że jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu 3 miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zamierzoną zmianę. Sp. 1053/Ogł. II.

Uchwałą Walnego Zebrania członków Spółdzielni Mleczarskiej w Łukawcu, odbytego w dniu 7 marca 1943 r. postanowiono znieść dodatkową odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni oraz zmieniono wysokość udziału z 25.— zł. od członka na 10.— zł. od krowy. W związku z powyższą zmianą Spółdzielnia podaje do wiadomości, że gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego (trzeciego) ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych jeszcze lub spornych, że

jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu 3 miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zamierzoną zmianę.
Sp. 1054/Ogł. II.

Uchwałą Walnego Zebrania członków Spółdzielni Mleczarskiej w Trzebownisku, odbytego w dniu 29 marca 1943 r. postanowiono znieść dodatkową odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni oraz zmieniono wysokość udziału z 25.— zł. od członka na 10.— zł. od krowy. W związku z powyższą zmianą Spółdzielnia podaje do wiadomości, że gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego (trzeciego) ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych jeszcze lub spornych, że jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu 3 miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zamierzoną zmianę.
Sp. 1056/Ogł. II.

Uchwałą Walnego Zebrania członków Spółdzielni Mleczarskiej w Wysokiej, odbytego w dniu 6 marca 1943 r. postanowiono znieść dodatkową odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni oraz zmieniono wysokość udziału z 25.— zł. od członka na 10.— zł. od krowy. W związku z powyższą zmianą Spółdzielnia podaje do wiadomości, że gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego (trzeciego) ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych jeszcze lub spornych, że jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu 3 miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zamierzoną zmianę.
Sp. 1057/Ogł. II.

Uchwałą Walnego Zebrania członków Spółdzielni Mleczarsklej w Zaczerniu, odbytego w dniu 20 marca 1943 r. postanowiono znieść dodatkową odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni oraz zmieniono wysokość udziału z 25.— zł. od członka na 10.— zł. od krowy. W związku z powyższą zmianą Spółdzielnia podaje do wiadomości, że gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego (trzeciego) ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych jeszcze lub spornych, że jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu 3 miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zamierzoną zmianę.
Sp. 1058/Ogł. II.

Uchwałą Walnego Zebrania członków Spółdzielni Mleczarskiej w Nowej Wsi, odbytego w dniu 4 marca 1943 r. postanowiono znieść dodatkową odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni. W związku z powyższą zmianą Spółdzielnia podaje do wiadomości, że gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego (trzeciego) ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych jeszcze lub spornych, że jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu 3 miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zamierzoną zmianę.
Sp. 1059/Ogł. II.

Spółdzielcza Zlewnia Mleka z odpow. udziałami w Boguchwale zawiadamia, że Walne Zebranie w dniu 12 marca 1943 r. uchwaliło zmienić sposób wpłat na udział następująco: pierwsza rata — 4 zł., reszta w trzech ratach miesięcznych po 2 zł. (dotychczas było w 2 ratach po 3 zł.). Gdyby wierzyciele mieli coś przeciw temu zechcą zgłosić się po odbiór swej należności. Sp. 1060/Ogł. II.

Walne Zgromadzenie Spółdzielni Mleczarskiej w Zdziłowicach z odpowiedzialnością ograniczoną uchwaliło w dniu 30 maja 1943 r. znieść dodatkową pięciokrotną odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni, pozostawiając odpowiedzialność tylko zadeklarowanymi udziałami. Wzywa się wszystkich nie zgadzających się na powyższą zmianę do zgłaszania swych pretensyj celem ich zaspokojenia. Wierzycieli, którzy w ciągu trzech miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia nie zgłoszą się do Spółdzielni, uważać się będzie za zgadzających się na powyższą zmianę. Sp. 1061/Ogł. II.

Nr. akt I. RS. IV. 24. Postanowienie. Dnia 9 czerwca 1943 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 1943 r. sprawy Spółdzielni Rolniczo-Spożywczej „Jutrzenka" w Sarzynie o wpisanie do rejestru spółdzielni zmiany statutu — postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni numer rejestru IV. 24 następujące dane: I. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: Przedmiotem przedsiębiorstwa Spółdzielni jest skup od członków, przeróbka i zbyt płodów rolnych na własny i komisowy rachunek oraz kupno i sprzedaż przedmiotów i towarów, potrzebnych członkom w ich gospodarstwach rolnych i domowych. Spółdzielnia może prowadzić wymienione operacje również z niečzłonkami. II. Rok obrachunkowy od 1 lipca do 30 czerwca. Data wpisu 18 czerwca 1943. Rs. 1067

Nr. akt I. RS. I. 57. Postanowienie. Dnia 9 czerwca 1943 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 1943 r. sprawy Powiatowego Towarzystwa Zaliczkowego w Głogowie o wpisanie do rejestru spółdzielni zmiany statutu postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni numer rejestru I. 57 następujące dane: Firma brzmi: Bank spółdzielczy z odpowiedzialnością ograniczoną. Siedziba: Głogów. Przyjęto nowy statut zalecony przez Związek rewizyjny. Data wpisu 18 czerwca 1943. Rs. 1067 a

Nr. akt I. RS. IV. 72. Postanowienie. Dnia 7 maja 1943 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie po rozpoznaniu w dniu 7 maja 1943 r. sprawy Spółdzielni Rolniczo-Handlowej w Woli Bliższej o wpisanie do rejestru spółdzielni zmiany statutu oraz zmiany członka zarządu — postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni numer rejestru IV. 72 następujące dane: I. Członek zarządu — Edward Moskwa. II. Wykreślono Andrzeja Kołodzieja. III. Rok obrachunkowy od 1 lipca do 30 czerwca. Data wpisu 18 czerwca 1943. Rs. 1067 b

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział I. cywilny dnia 16 czerwca 1943 r., Sygn. I. R. S. I. 51. Sprawa firmowa Spółdzielnia Mleczarska z ograniczoną odpowiedzialnością w Handzlówce. Dnia 25 grudnia 1942 r. wpłynął wniosek o wciągnięcie do rejestru zmiany statutu, wedle którego zniesioną została dodatkowa odpowiedzialność członków. — Wyznacza się termin do rozprawy nad zamierzoną zmianą na dzień 19 sierpnia 1943 r. godz. 9. Sala Nr. 19, na którą wzywa się wszystkich wierzycieli, którzy mimo zgłoszenia się w terminie nie zostali zaspokojeni lub zabezpieczeni. Wierzyciele powyżsi mogą na rozprawie zgłosić sprzeciw, awówczas Sąd po wysłuchaniu zarządu orzeknie, czy zmiana ma być zarejestrowana. Rs. 1067 c

II. RS. I. 40. Sąd Okręgowy w Tarnowie. Dnia 11 maja 1943 r. wpisano do rejestru Spółdzielnia przy firmie Powiatowa Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Dębicy, z odpowiedzialnością udziałami, Landwirtschaftliche Kreishandelsgenossenschaft mit Anteilshaftung in Debica, że przedmiotem przedsiębiorstwa Spółdzielni jest zakup, przeróbka i zbyt płodów rolnych na własny i komisowy rachunek oraz kupno i sprzedaż przedmiotów i towarów, potrzebnych w gospodarstwach rolnych i domowych. Spółdzielnia może prowadzić wymienione operacje również z niečzłonkami. Udział wynosi 50 złotych. Rolnicy posiadający do 10 ha własnej lub dzierżawionej ziemi deklarują jeden udział. Od każdych następnych 10 ha obowiązani są deklarować dalsze udziały, przy czym nie uwzględnia się końcówek do 5 ha, na końcówki zaś powyżej 5 ha należy nabyć dalszy udział. Zadeklarowany udział winien być wpłacony w całości przy przystąpieniu do Spółdzielni. W razie niemożności zapłacenia przez członka dalszych zadeklarowanych udziałów od razu, Zarząd ma prawo wyjątkowo rozłożyć wpłatę udziałów na raty z tym, że przy przystąpieniu musi być wpłacone co najmniej $^2/_5$ zadeklarowanych udziałów, a reszta w ratach kwartalnych w ciągu roku od daty zadeklarowania. Jeżeli terminy te nie zostaną przez członka dotrzymane, to Zarząd ma prawo należności z tego tytułu potrącić członkom przy wypłatach za dostarczone Spółdzielni towary. Ustąpił członek Zarządu Kazimierz Klamut, a w miejsce jego wybrany został Jan Król. Czas trwania Spółdzielni jest nieograniczony. Ogłoszenia Spółdzielni umieszczane będą w organie prasowym Związku Rewizyjnego, którego Spółdzielnia jest członkiem. Rok obrachunkowy trwa od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca. Zarząd składa się z trzech osób. Zarząd podpisuje za Spółdzielnię w ten sposób, że pod firmą Spółdzielni podpisują łącznie co najmniej dwaj członkowie Zarządu. Zarządowi nie wolno: 1) przyjmować wkładów oszczędnościowych. 2) sprzedawać towarów na kredyt, 3) udzielać komukolwiek gwarancji i żyr grzecznościowych, 4) brać od kogokolwiek grzecznościowych weksli, żyr lub innych gwarancji, 5) nabywać, obciążać i zbywać nieruchomości bez zezwolenia Rady Nadzorczej, 6) zaciągać zobowiązań bez zezwolenia Rady Nadzorczej. Rs. 1064

Zwyczajne Walne Zgromadzenie członków Banku Spółdzielczego im. Stefczyka, spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Suchedniowie, odbyte w dniu 30 maja 1943 roku, uchwaliło przyjąć w miejsce dotychczas obowiązującego nowy statut wzorowy, przy czym podwyższono jednostkę udziałową ze zł. 25.— na zł. 100.—, zmniejszono odpowiedzialność dodatkową z dwudziestokrotnej na dziesięciokrotną ale tylko w stosunku do jednego zadeklarowanego udziału, oraz zmieniono nazwę banku na „Bank Spółdzielczy, spółdzielnia z odpowiedzialnością ograniczoną w Suchedniowie". W związku z powyższym Bank podaje do wiadomości, że gotów jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych jeszcze lub spornych, że jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do banku w przeciągu trzech miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zamierzoną zmianę. Sp. 1073/Ogł. I.

Nr. I. RS. IV. 49. Sąd Okręgowy w Rzeszowie w dniu 20 maja 1943 r. w sprawie: Dostawa Rejonowej Spółdzielni Rolniczo-Handlowej w Tarnobrzegu o wpisanie do rejestru spółdzielni zmiany statutu, postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni numer rejestru IV. 49. 1) Nr. kolejny wpisu 5. 5) Rok obrachunkowy od 1 lipca do 30 czerwca. Data wpisu 27 maja 1943 r. Rs. 1071

Walne Zgromadzenie Spółdzielni Mleczarskiej z ograniczoną odpowiedzialnością w Siedlcu, z dnia 11 lipca 1943 r. uchwaliło jednogłośnie połączyć się z Okręgową Mleczarnią Spółdzielczą w Targowisku z odpowiedzialnością udziałami. Tym samym zniesiono dotychczas obowiązującą odpowiedzialność dodatkowa członków, a przyjęto odpowiedzialność tylko zdeklarowanymi udziałami. Spółdzielnia jest gotową na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli niezgadzających się na powyższą zmianę, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych lub spornych, wierzyciele, którzy nie zgłoszą się w ciągu 3-ch miesięcy celem spłacenia ich należytości będą uważani za zgadzających się na powyższe zmiany.
Sp. 1074/Ogł. I

I RS. V. 51. Sąd Okręgowy w Rzeszowie po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 1943 sprawy Spółdzielni Rolniczo-Handlowej „Rolnik" w Borku Nowym oraz Spółdzielni Rolniczo-Handlowej „Rolnik" w Kąkolówce o wpisanie do rejestru Spółdzielni zmiany statutu, postanawia wpisać do rejestru Spółdzielni V 51 następujące dane. I. Łączy się Spółdzielnię Rolniczo-Handlową „Rolnik" w Kąkolówce ze Spółdzielnią Rolniczo-Handlową „Rolnik" w Borku Nowym z tym, że Spółdzielnią przejmującą jest Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa „Rolnik" w Borku Nowym. Podstawą połączenia się Spółdzielń jest statut Spółdzielni Rolniczo-Handlowej w Borku Nowym. Wykreśla się z rejestru Spółdzielnię Rolniczo-Handlową „Rolnik" w Kąkolówce jako złączoną ze Spółdzielnią Rolniczo-Handlową „Rolnik" w Borku Nowym. II. Firma obecnie brzmi: Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Błażowej z odpowiedzialnością udziałami. Siedziba: Błażowa. Odpowiedzialność członków zadeklarowanymi udziałami. Data wpisu 23 lipca 1943 r. Rs. 1075

Rejestracja nowych statutów

Nr. akt I. Rp. 22/43. — I. RS. V. 115. — Postanowienie. Dnia 14 maja 1943 r. Sąd Okręgiwy w Rzeszowie po rozpoznaniu w dniu 14 maja 1943 r. sprawy Antoniego Wojtyny i tow. w Wólce Ogryzkowej o wpisanie do rejestru spółdzielni nowo założonej firmy postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni numer rejestru V. 115 następujące dane: Firma: Spółdzielnia Spożywców „Nowe Życie" w Wólce Ogryzkowej z odpowiedzialnością udziałami. Siedziba Wólka Ogryzkowa. Odpowiedzialność członków zadeklarowanymi udziałami. Przedmiot przedsiębiorstwa: Dla osiągnięcia celu określonego w artykule poprzednim spółdzielnia będzie organizować i prowadzić wszelkiego rodzaju zakłady gospodarcze oraz podejmować działalność społeczno-kulturalną, w szczególności zaś będzie kupować hurtowo, przerabiać oraz wytwarzać artykuły i przedmioty użytku domowego oraz gospodarczego i odsprzedawać je detalicznie swoim członkom. Ponadto spółdzielnia będzie: a) przyjmować wkłady oszczędnościowe od członków w imieniu i na rachunek Banku Spółdzielczego „Społem" w Warszawie i za zezwoleniem tegoż Banku, b) wymieniać płody rolne na artykuły spożywcze, skupować płody rolne, przerabiać i zbywać na własny i komisowy rachunek, c) prowadzić wszelkiego rodzaju działalność kulturalno-oświatową i społeczną, związaną z działalnością spółdzielni. Uwaga do § 3 ustępu 1: walne zgromadzenie może zezwolić na działalność gospodarczą i z niečzłonkami. Udział wynosi 25 zł. płatny przy wpisaniu się do spółdzielni. Członkowie zarządu: Antoni Wojtyna, Bronisław Matyja, Andrzej Bożek. a) czas trwania spółdzielni nieograniczony, b) pismo do ogłoszeń Dziennik urzędowy, c) rok obrachunkowy kalendarzowy, d) zarząd składa się z 3 osób powołanych przez radę nadzorczą. Firmę podpisuje dwóch członków zarządu łącznie. e) ograniczenia uprawnień zarządu zawiera § 29 statutu. f) przepisy o likwidacji ustawowe. Data wpisu 20 maja 1943. Rs. 1069

Rejestracja nowych członków zarządu

I. RS. I. 78. Postanowienie. Dnia 29 czerwca 1943 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu po rozpoznaniu sprawy wpisania do rejestru spółdzielni zmiany zarządu przy firmie Kasa Stefczyka, spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością w Krużlowej Wyżnej postanawia: wpisać w rejestrze spółdzielni przy powyższej firmie, iż w dniu 28 marca 1943 w miejsce Jana Witka wybrano do zarządu Franciszka Olecha oraz ponownie Jaworeckiego Andrzeja i Wanatowicza Romana. Rs. 1062

I. RS. I. 88. Postanowienie. Dnia 9 lipca 1943 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu po rozpoznaniu sprawy wpisania zmiany zarządu w rejestrze spółdzielni przy firmie Kasa Stefczyka spółdzielnia z nieogr. odpow. w Podegrodziu postanawia: wpisać w rejestrze spółdzielni przy powyższej firmie, iż w dniu 9 maja 1943 w miejsce Zygmunta Piotra wybrano do zarządu Dudę Jana oraz ponownie Migacza Wojciecha. Rs. 1062a

I. RS. II. 118. Postatnowienie. Dnia 5 lipca 1943 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu po rozpoznaniu sprawy wpisania do rejestru spółdzielni zmiany zarządu przy firmie Ukraińska Łemkiwska Kasa oszczędnościowo-kredytowa kooperatywa z ogr. odpow. w Krynicy postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni przy powyższej firmie, iż w dniu 4 czerwca 1943 wybrano nowy zarząd w składzie: Popadiuk Wasyl, Sanockyj Mykoła i Bursztyn Andrij. Rs. 1062b

I. RS. II. 132. Postanowwienie. Dnia 9 lipca 1943 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu po rozpoznaniu sprawy wpisania do rejestru spółdzielni zmiany zarządu przy firmie Bank Spółdzielczy im. Dra Stefczyka z ogr. odpow. w Grybowie postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni przy powyższej firmie, iż w dniu 24. 6. 1943 wybrano nowy Zarząd w składzie: Franciszek Cwynar, Wiktor Dutkiewicz i Stanisław Tokarz. Rs. 1062c

Nr. I. RS. V. 19. Sąd Okręgowy w Rzeszowie w dniu 26 maja 1942 w sprawie Spółdzielni Spożywców „Zgoda" w Nowej Wsi Czudeckiej o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian zarządu, postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni numer rejestru V 19. 5) I. członkowie zarządu Andrzej Ptak, Józef Kozioł, Bronisław Duliński; II. wykreślono Władysława Burego, Józefa Kucharzyka, Jana Kulińskiego. Data wpisu 29 maja 1942. Rs. 1072

II. RS. I. 24. Sąd Okręgowy w Tarnowie. Dnia 23 czerwca 1943 r. wpisano do rejestru Spółdzielni przy firmie Bank Spółdzielczy w Mielcu z nieograniczoną odpowiedzialnością, że ustąpił członek Dyrekcji Władysław Gwizdak oraz zastępca Jakub Maziarz. Wybrany członkiem Dyrekcji został Gabriel Łęczner. Rs. 1078

Rozwiązania i likwidacje spółdzielni

Mianowany przez Sąd Okręgowy w Warszawie likwidator Banku Spółdzielczego z o. o. w Mińsku Maz., stosownie do art. 76 ustawy o spółdzielniach, wzywa wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń w ciągu 3 miesięcy od ostatniego ogłoszenia pod adresem: Józef Jopek, Warszawa, ul. Barokowa 2 b m. 1. Ponieważ księgi i dowody w czasie działań wojennych w 1939 r. zaginęły, roszczenia muszą być należycie udokumentowane. Sp. 1031/Ogł. III.

Likwidator z Urzędu Spółdzielczego Banku Udziałowego z n. o. w Puławach w likwidacji zawiadamia, że likwidacja wyżej wymienionej spółdzielni dobiega do zakończenia, że stosownie do wymagań Art. 76 ustawy o spółdzielniach w roku 1932 ogłoszone zostało wezwanie do wierzycieli i tym, którzy zgłosili uzasadnione pretensje, należności zostały wypłacone. — W czasie działań wojennych we wrześniu 1939 r. niektóre księgi i dokumenty należące do spółdzielni uległy zniszczeniu, tak że mogły niektóre zgłoszenia wierzycieli zaginąć. W tym stanie rzeczy przed zgłoszeniem wniosku o wykreślenie Spółdzielczego Banku Udziałowego z n. o. w Puławach w likw. z rejestru handlowego, wzywam wierzycieli wymienionej spółdzielni, których pretensje dotychczas z wyżej wymienionych względów nie zostały uregulowane do zgłaszania roszczeń należycie udokumentowanych w ciągu 3 miesięcy od ostatniego ogłoszenia, pod adresem Likwidatora Reginy Słopnickiej-Czyżewicz Puławy, Parkstrahe Nr. 43. Sp. 1040/Ogł. III.

Postanowieniem Sądu Okręgowego jako Rejestrowego w Lublinie z dnia 26 lutego 1943 r. Spółdzielnia Handlowo-Wytwórcza Rymarzy i Siodlarzy z odp. udz. w Lublinie, Nr. Rej. Sp. 967, została rozwiązana i znajduje się w likwidacji. Ustanowiony tą decyzją likwidator Władysław Oksiuta, zamieszkały w Lublinie, Zamojska 1. m. 3. wzywa wierzycieli, aby w terminie trzech miesięcy od daty ostatniego (trzeciego) ogłoszenia zgłosili swoje roszczenia pod jego adresem. Sp. 1037/Ogł. III.

Mianowany przez Sąd Okręgowy w Lublinie likwidator Spółdzielni Mleczarskiej w Niedziałowicach z odpow. ogranicz. stosownie do art. 75 ustawy o Spółdzielniach wzywa wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń w terminie trzech miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia pod adresem: Antoni Krawiński, Lublin, ul. Lubartowska 2. Sp. 1019/Ogł. II.

Mianowany przez Sąd Okręgowy w Lublinie likwidator Ukraińskiego Gospodarczego Objednania z odpowiedz. ograniczoną w Chełmie, stosownie do art. 75 ustawy o Spółdzielniach wzywa wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń w terminie ustawowym, pod adresem: Antoni Krawiński, Lublin, ul. Lubartowska 2. Sp. 1019a/Ogł. III.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Siedlcach jako Rejestrowego z dnia 30 stycznia 1941 r. Spółdzielnia Mleczarska w Feliksinie została rozwiązana i znajduje się w stanie likwidacji. Wobec powyższego na podstawie art. 76 Ustawy o Spółdzielniach, wzywam wszystkich wierzycieli wymienionej spółdzielni do składania roszczeń w terminie przewidzianym ustawą o spółdzielniach. Jednocześnie zaznaczam, że część dokumentów i ksiąg spółdzielni uległa zniszczeniu, wobec czego zgłoszenia wierzycieli muszą być należycie udokumentowane. Roszczenia proszę zgłaszać pod adresem Likwidatora z urzędu Bogusza Czyżewicza, Puławy, Parkstrasse 43. Sp. 1027/Ogł. II.

Ustanowiona postanowieniem Sądu Okręgowego w Lublinie, Wydział Rejestru Handlowego z dnia 30 czerwca 1941 r. Likwidatorem z urzędu Opolskiej Spółdzielni Rolniczej z o. o. w Opolu Lubelskim w likwidacji, na podstawie Art. 76 Ustawy o spółdzielniach, wzywam wszystkich wierzycieli wyżej wymienionej spółdzielni do składania roszczeń należycie udokumentowanych w terminie ustawowym pod adresem Likwidatora z urzędu Reginy Słopnickiej-Czyżewicz, Puławy, Parkstrasse Nr. 43. Sp. 1028/Ogł. II.

Mianowany przez Sąd Okręgowy jako Rejestrowy w Siedlcach likwidatorem z urzędu Kasy Spółdzielczej z nieogran. odpow. w Sobieniach-Jeziorach, w likwidacji na podstawie Art. 76 ustawy o spółdzielniach, wzywam wszystkich wierzycieli wymienionej spółdzielni do składania swych roszczeń należycie udokumentowanych. Jednocześnie nadmieniam, że księgi i dokumenty należące do spółdzielni uległy częściowemu zniszczeniu. Adres likwidatora z urzędu: Regina Słopnicka-Czyżewicz, Puławy, ul. Parkstrasse Nr. 43. Sp. 1049/Ogł. II.

Wykreślenie z rejestru

II. RS. II. 266. Sąd Okręgowy w Tarnowie. Dnia 23 czerwca 1943 r. wykreślono z rejestru Spółdzielni firmę Spółdzielnia Oszczędnościowo-Kredytowa Pracowników Ubezpieczalni Społecznej w Tarnowie z ograniczoną odpowiedzialnością — z powodu jej zlikwidowania. Rs. 1065

Nr. akt I. RS. I. 151. Postanowienie. Dnia 15 maja 1943 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział Rejestrowy po rozpoznaniu w dniu 15 maja 1943 r. sprawy Spółdzielni Mleczarskiej w Strażowie z ograniczoną odpow. o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian pstanawia: wpisać do rejestru spółdzielni numer rejestru I. 151 następujące dane: I. wykreśla się niniejszą firmę z rejestru po przeprowadzonej likwidacji. II. Zwalnia się likwidatorów od pełnienia obowiązków likwidatorów. Data wpisu 7 czerwca 1943 r. Rs. 1068

Kierownik Wydawnictwa: Inż. roln. Dr Florian Łorzyński, Krakau. Redaktor naczelny: Inż. roln. Dr Florian Łorzyński, Krakau; Zastępca: Janusz Górski, Krakau. Odpowiedzialny za zagadnienia spółdzielcze: H. Grudziński, Krakau. Kierownik działu ogłoszeń: Henryk Kwilecki, Krakau. Wydawnictwo: Wydawnictwo Rolnicze, Krakau, Glatzer Str. 48, Tel. 116-79 i 116-80. Druk ZKW, Krakau, Universitätsstr. 19a. Ważny cennik Nr 1.